

In

br. 34

novine učenika zrenjaninskog Internata

internatsko doba

Zanimljivosti

*Ljubav
prepoznae
stvarnost,
zašljubljenost je
slepa*

**Bogatiji
za 1000
naslova**

Festival
ljudavne
poezije

*Agresivnost tu
oko nas*

Vaspitači

Iz knjige dežurnog vaspitača

januar 2012

www.zrint.edu.rs

Sadržaj

Tema broja:

- Internatsko doba - reč urenika
- Reč dve o uredniku
- Internatsko doba - pesma
- Stranica mog dnevnika
- Došlo doba da se odraste
- Pravi prijatelj
- Osamostaliti se
- Iznenadenje
- Normativi i oko njih
- Srednja škola nije bašk
- Cimerka
- Najbolja drugarica
- Jedna sasvim obična priča
- Ljubav prepoznaće stvarnost, zaljubljenost je slepa
- Volela sam - pesma
- Najbosji prijatelj
- Generacijski jaz
- Vaspitači
- Biseri naših vaspitača
- Kad deca rađaju decu
- Kladionica, alkohol, pušenje
- Narkomanija
- Tinejdžerska patnja
- Pred moju smrt - pesma
- Kakav si prijatelj - test

Dan Doma:

- Dan doma
- Sportske vesti

Nasilje:

- Agresivnost tu oko nas
- Šta je nasilje
- Prvi šamar nije i poslednji
- Čutanje nije uvek zlato
- Čoveče ne ljuti se
- Sa turnira čoveče ne ljuti se

Festival ljubavne poezije:

- Utisci iz Sombora
- U tom Somboru
- Da li si
- Možda
- Lako je voljeti
- Oda mom junaku
- Neuzvraćena ljubav

Eko kutak:

- Lepi zdravi i zeleni
- Eko loške poruke

Dogadanja:

- Bogatiji za 1000 naslova
- Za toleranciju i nenasilje - radionica
- Čuvati građanskih vrednosti - projekat
- Ljudi kao roba

Zanimljivosti:

- Zanimljivosti iz sveta muzike
- Naj, naj
- Horoskop
- Iz knjige dežurnog vaspitača

Redakcija:

urednici - Nemanja Galetić i Ljiljana Tomović

članovi redakcije: Nada Šrajer, Sladana Rebić, Andrea David, Marina Zupčić, Nikolić Katarina, Marica Rakić, Snežana Vujović, Ivona Živanov, Biljana Curić, Andela Mitić, Branislava Brajić, Nevena Igić, Predrag Kačavenda, Jovana Kolarić, Jelena Zubac, Dragana Đekić, Branislava Radivoj, Nataša Bratić, Ana Spasojević, Kristina

2 Brezičanin, Valerija Barna, Marija Čeke i Anete Nakrajkućin
Tehnički urednik: Mikloš Baković

Internatsko doba

Internatsko doba,
vreme je da se nešto novo proba.
Neko se strasno zaljubi,
a neko se odljubi.

Vreme u internatu je lako,
treba ga provesti mirno i polako.
To može svako,
samo treba znati kako.

Godine brzo prođu
i zrelost brzo dođe.
Drugarstva ne prestaju
jer provedene godine ne nestaju.

Zato je u internatu najvažnije
da se vreme proveđe što sjajnije,
sa drugovima
i cimerima svojim.

Valerija Barna

In - škola života

Internatsko doba je doba adolescencije. Adolescencija je period koji obuhvata uzrast otprilike od 15 do 18 ili nešto više godina. Granice ovog doba nisu, niti mogu biti, precizno definisane jer zavise od društvene sredine ali od individualnih karakteristika. Kako god ga definisali ovaj period poklapa se sa srednjoškolskim uzrastom, a to je naše internatsko doba.

Internatsko doba je doba burnih dešavanja kako u pogledu telesnog razvoja, tako i u pogledu psihičkog života i sazrevanja. Tokom ovog perioda završavaju se i usavršavaju svi procesi započeti u pubertetu. "Polne odlike dostižu funkcionalnu zrelost, organizam je sposoban za biološku reprodukciju, što stvara mnogostrukе psihološke implikacije. Sve sposobnosti dostižu svoj puni razvoj, a neke od njih posle toga počinju da opadaju. Menja se slika o sebi i o drugima, sa znatno povišenim zahtevima i težnjom ka apsolutizaciji kriterijuma. Javljuju se i psihološke teškoće sa promenama socijalnih uloga i visokim očekivanjima" - kako piše u Psihološkom rečniku, D. Krstića.

Ako sve ovo, gore rečeno, prevedemo na naš svakodnevni jezik to znači da vas očekuje emotivno odvajanje od vaših matičnih porodica, pripremanje za prihvatanje uloge odrasle osobe, sposobne da sama donosi odluke, planira i čini korake da planirano realizuje, osobe sposobne da radi i zarađuje novac, formira sopstvenu porodicu i ima sopstvenu decu.

Mnogo je to promena i poslova koje treba obaviti i završiti. Na tom putu mnogo je i izazova, čorsokaka i pogrešnih skretanja.

Da biste sve to postigli i uz to izbegli sve zamke i bili uspešni, dragi moji internaćani, potrebno vam je redovno spavanje, redovno učenje, redovni obroci, redovno druženje, redovni boravak na svežem vazduhu i fizičke aktivnosti.

Internatski život omogućava vam da sve to postignite na relativno jednostavan i lak način - pridržavanjem kućnog reda i poštovanjem pravila u domu. Kada tokom boravka u internatu savladate sve veštine kolektivnog života i samostalnosti, tokom kojih imate svesrdnu pomoći i podršku vaspitača, nema te životne prepreke i problema koju nećete znati i moći savladati.

Ljiljana Tomović

e-mail redakcije: redakcija@zrint.edu.rs

Reč urednika

Internatsko doba

Put koji perđemo od detinjstva do zrelog doba, suštinski je period našeg života. Odvajamo se od porodice i postajemo nezavisni. Prelazimo iz škole na posao. Izgrađujemo sopstveni stil življenja, svoja mišljenja i stavove o zdravlju, obrazovanju, karijeri, porodici, ljubavi...

To je putovanje puno avantura i prilika koje nam daju šansu da otkrijemo ko smo. Ali, to je, takođe, putovanje puno rizika i posledice odluka koje donešemo, dobre ili loše, mogu ostati za ceo život.

Tema ovog broja IN-a je, kao što ste već mogli da pretpostavite, period puberteta a kako se on, u našem slučaju, poklapa sa boravkom u internatu, nazvali smo je "Internatsko doba".

Koji su to sve problemi, izazovi i teški trenuci razočarenja sa kojima se suočavate u internatu, koje to važne životne odluke treba da donešete, a koji su to trenuci kojih čete se uvek rado sećati?... Prva prijateljstva, ljubavi, prvi uspesi u srednjoj školi, značajna takmičenja u

sportu, na Domijadi...

Možda mi, internačani, imamo prednost, jer sve teškoće koje ovaj period nosi prevazilazimo u kolektivu i sve lepe i loše trenutke doživljavamo sa nama bliskim osobama, sa cimerima, prijateljima... Razmisli na trenutak koliko si se promenio u poslednjih 10 godina? Devedesetih godina prošlog veka bio si dete, možda još uvek beba. Sada si tinejdžer. Trenutno prolaziš kroz možda najteži, ali možda i kroz najlepši period svog života. Verovatno razmišљaš o budućoj karijeri, o daljem obrazovanju.

U ovom broju upoznaćeš se sa glavnim odlikama ovog doba, sa onim sa čim si se već susreo ali i sa onim što te tek čeka. Nadam se da će ti ovaj broj donekle pomoći da bolje upoznaš period u kome se nalaziš i da vidiš da nisi jedini koji prolazi kroz razne probleme i poteškoće ovog doba.

Gale

Reč dve o uredniku

Verovatno ste ga upoznali, odmah nakon cimera i vaspitača. Svugde ga ima i svuda stiže. I svi ga znaju.

Za početak želim da ga hvalim, jer on to zaista zasluzuјe. Divan je drug, dobar, uredan, svestran, a to da je pametan, ne moram ni da spominjem. :) Objasnjava mi prirodne nauke, doktorirao je - za mene! Nije ni čudo, jer Gale je odličan učenik Srednje medicinske škole i naš budući doktor..

Kada mi je dosadno (kada sam usamljena), tu je Gale da me oraspoložijer on je uz sve svoje vrline i duhovit, a tek što imitira!

Dečko sa nogama čvrsto na zemlji i očima na leđima (sve sazna i shvati, često i kad ne treba), tu je za mene da bude realan, ponekad surov, a ja sam tu za njega kao večiti optimista, kako me je on opisao.

Ali (ono "ali" koje uvek postoji), ima Gale i svojih mana, naljuti se lako, a desilo se i da je ugasio TV, jednom kad su se svi rasprčali gledajući ga, pa on nije ništa čuo (meni je ovo bilo jako smešno, ali nije svima).

Pošto je Nemanja urednik ovog broja, i cenzurisanje tekstova je u njegovim rukama, moram lepo da završim ovaj rad o njemu.

Ukratko, Gale je jedna od najboljih osoba koje sam ovde upoznala.

Najveći pozdrav za druga! :)

Marica Rakić

Stranice mog dnevnika

31.08.2010

Došao je i taj dan kada počinje novo poglavje u mom životu. Posle dugog odmora, vreme je da zakoračam u novi svet - svet odraslih.

Upisala sam se u Medicinsku školu u Zrenjaninu, i sada je vreme da iz toplog porodičnog doma, pet dana u nedelji provodim u Internatu punom nepoznatih lica novih ljudi. Neće biti više brižnih majčinih reči, koje bi me kao do sada podsećale na sve obaveze. Vreme je da preuzmem odgovornost za svoje postupke. Kakao će sada? Kuda dalje? Hoću li se uklopići u školu, u društvo? Da li će uspeti da izvršavam sve predstojeće životne zadatke, sama? To su samo neka od pitanja o kojima trenutno razmišljam...

U autu sam, idem za Zrenjanin, za unternat... Uskoro stižemo. Sa maminog lica polako klizi jedna suza koja se presijava na suncu. "Mama, zašto plačeš?" - pitam je. Odgovara mi da nije tako, ali ja znam da jeste. Znam da joj je teško da me pusti da odem, da odrastem. Nisam više njena mala slatka devojčica bez briga i obaveza... Automobil se zaustavlja. Stigli smo.

Upoznala sam vaspitačicu i ona me vodi do moje sobe u kojoj će, uskoro, sa pet nepoznatih devojaka, deliti sve. Uz put srećemo mnoga lica uplašenih prvačića, ali i onih, nasmejanih četvrtaka. Sve mi ovo izgleda strašno, pa i nova pravila, osećam se kao da sam u zatvoru. Došlo je vreme da upoznam i svoje cimerke. Sanja, Dragana, Monika, Zorica i Branka, sve posebne na svoj način. I dalje nisam svesna da će mi mama uskoro otići, i da ja ostajem ovde na, za mene, nepoznatom terenu.

Sve se odvijalo previše brzo. Još nisam spremna za ovoliku promenu. Mama mi odlazi, da, ovo je kraj... Ostajem sama i uplašena, povlačim se u svoj deo sobe i ponovo zaranjam u razmišljanja. Šta će? Kako će? Pala je noć. Vrame je za spavanje. Sutra je još jedan težak dan.

1. 09. 2010

Ustala sam... Vreme je da krenemo... Ispred škole nas je sačekalo nasmejano lice naše nove razredne. Bila je divna... Vesela i raspoložena, da zajedno sa nama plovi kroz novo

poglavlje života. Ušli smo u učionicu. Posle kratkog razgovora sa njom, novi profesori polako su počeli da dolaze... Jedan za drugim. U našim glavama stvoreno je milion predrasuda za svakog od njih. Ali s' obzirom na to da će oni narednih godina biti naši drugi roditelji, a ova škola naša druga kuća, moram se, od početka, naučiti da ih sve vilom onakve kakvi jesu. I one stroge, i one manje stroge, pa i one blage. Završio se prvi dan u školi. Zovem mamu i puna utisaka, prepričavam joj sve što se desi. U njenom glasu osećam tugu, pa i meni dođe žao. Shvatam da sam sada stvarno otišla (Sada shvatam da sam stvarno otišla). Da nje nema pored mene da me zagrli, posavetuje.

Stižem u internat i cela priča se opet ponavlja... Prolazim pored nasmejanih lica četvrtaka i tužnih lica prvaka, neki mi prilaze da se upoznamo, a neki prolaze pored mene, kao da ne postojim. Sve je monotono, crno, neshvatljivo... Nadam se da neće biti tako sve četiri godine. Jedino o čemu trenutno razmišljam je da hoću nazad, hoću kući, hoću moju mamu...

zabrinuta. I dalje ne može da shvati da sam ja sada odrasla, da sama mogu da se brinem o sebi. Koliko ja vidim, za nju će zauvek ostati njena slatka devojčica, mala i nezaštićena. Opet mi pakuje milion nepotrebnih stvari: "Za svaki slučaj"- kako ona to kaže.

Da, 14 je časova, konačno krećemo... Na putu za internat, u kolima, razmišljam o svim dogodovštinama kroz koje sam prošla sa društvom iz sobe. Koliko sam bila uplašena prošle godine, a kako sam sada opuštena. Prisećam se svih lepih trenutaka i shvatam da, kada

bih mogla da vratim vreme, ponovo bih, kroz sve, isto prošla... Shvatam da ovaj zrenjaninski internat, kao i moje drage cimerke, ne bih menjala ni za šta na svetu!

Stigli smo, i sada moram da prestanem sa pisanjem. Vreme je da sa: Sonjom, Draganom, Zoricom, Danijelom, i Brankom zakoračim u novu školsku godinu i da, zajedno, krenemo u nove avanture...

Marina Zupčić

31.08.2011

Konačno je stigao i taj 31.08.2011. Uskoro treba da krenemo za Zrenjanin i uzbuđenje sve više raste. Dva meseca nisam videla društvo iz internata, iz škole, a sada je taj ponovni susret na dohvati ruke. Ali vreme tako sporo prolazi, jedan minut traje kao čitava večnost.

Mama je ponovo neopisivo

Pravi prijatelj

Šta je prijateljstvo uopšte? Da li je to samo reč za osobu koju poznajemo i često viđamo ili ovaj pojам има неки veći i dublji značaj?

Mnogi ne znaju šta je zapravo prijateljstvo, pa razne ljude nazivaju svojim prijateljima. Mnogi nisu nikad ni imali prijatelja, a malo je onih koji su doživeli pravo prijateljstvo. Prijateljstvo je nešto veoma posebno. Prijatelj je onaj ko je uvek uz tebe, neko ko će ti pomoći kad god budeš zatražio. On će se smeđati i radovati sa tobom u lepim trenucima, ali će tugovati i plakati sa tobom u ružnim. Tešiće te i biti uz tebe kada ti bude bilo najgore. I kada budeš mislio da se ceo svet ruši, on će ti pomoći da shvatiš da moraš i možeš da budeš jak i da nastaviš dalje. Pravi prijatelj neće pobeci bez tebe kako bi se on izvukao iz neke teške situacije. Pravi prijatelj će naći manu novoj devojci tvog bivšeg dečka, samo da bi tebi bilo lakše. Slušaće te po ceo dan kako pričaš jedno te isto i ako si užasno dosadna. Sprečavaće te da uradiš neku glupost, ali će u mnogim glupostima i on sa tobom učestvovati. Pravi prijatelj će ti reći da ti ta suknja užasno stoji, da si preterala sa šminkom i da si se juče izblamirala pred Perom. Pravi prijatelj te nikada neće ostaviti na cedilu.

Prijateljstvo je most čiji su stubovi iskrenost i tolerancija, koji se dugo gradi i dugo traje. Zato se potrudite da imate nekog ovakvog pored sebe jer je to privilegija života.

Dragana Đekić

Odvojenost od kuće i porodice

Došlo
doba
da
se
odraste

Krenula sam u srednju školu. Jedva sam čekala da dođe taj period mog života i da konačno odem od kuće. Sada sam u Zrenjaninu zbog škole a i zbog finansijskih uslova, u internatu sam.

Zaista sam se lepo uklopila i imam puno novih prijatelja, a pored mene su i oni prijatelji koje znam već dugo.

U početku, prvih mesec dana, odvojenost od kuće i porodice mi je bila zabavna i nisam ni imala želju da idem kući.

Ali, onda su počeli mali problemi sa školom i porodica je počela da mi nedostaje. Imatrenutaka kada mi zaista fali mamin zagrljav, tatin savet... Redovno se čujem sa njima telefonom i često idem kući. Navikavam se polako na to da je došlo vreme da se osamostalim, da odrastem i da gazim korakom odrasle osobe.

Jelena Zubac

Osamostali se!

Sećam se davne 2007 godine kada sam prvi put kročio u svoj novi dom, svoju dugu kuću, koja mi je okrenula život za 360°. Sećam se svoje prve sobe, svojih cimera, prvog dana škole, prvog ručka (koji nije baš najslavnije prošao). Sve mi je na prvi pogled delovalo crno, bio sam izgubljen u vremenu i internatskom prostoru.

Prolazilo je vreme, korak po korak i je sam počeo da se snalazim. Počeo sam da stičem nove prijatelje, postajao sam sve zrelij i samostalniji. Prolazili su dani, nedelje, meseci, godine... vreme je prolazilo jako brzo, ja sam se menjao kao i svi ljudi oko mene jer onaj ko se ne snađe i ne odgovori na nove situacije i izazove nije ni sposoban za život u internatu.

Onaj čovek koji se ne menja i ne radi na sebi i svom intelektu i razvitku samog sebe, ostaje na istom nivou na kom je i počeo. Internat nam pruža priliku za osamostaljivanje,

pruža priliku da naučimo da upravljamo svojim životom, da donosimo odluke, da vršimo izbore, da postavljamo ciljeve. Svi ovi zahtevi koji nam se postavljaju u internatskom dobu lakše se ispunjavaju uz podršku cimera, prijatelja i vaspitača. U internatu nikada nisi sam i nema tog problema i te situacije koja se nekome već nije desila. Tako da samo treba razglasiti problem i rešenja ali i podrška pristižu sa svih strana. Ima internatski život i svojih specifičnih teškoća recimo to da nikada ne možeš da budeš na miru i sam, da moraš da trpiš i bučne i neuredne i cimere koji ti baš i nisu uvek po volji, ali to nije tema mog rada.

Iskustva stečena u internatu dragocena su i olakšće nam snalaženje u svim budućim životnim situacijama.

Predrag Kačavenda # 39

Iznenađenje

Mama: Sine, spremila sam ti iznenađenje, videćeš za vikend kad dođeš kući!

Ja: Stvarno, jel nešto za jelo?

Mama: Bože Andjela, dete, stalno si gladna. Kao da nemaš šta da jedeš!

Ja: Hahaha, pa znaš da baš nisam ljubitelj graška, graška, graška, boranije, boranije....

Ovako je izgledao razgovor moje mame i mene pre dve nedelje, kad mi je pripremala iznenađenje. Ako bi neko, ko nije deo internatskog života, čitao ovaj tekst, mislio bi da i nisam skroz normalna, ali znam da me razumete. Internatska hrana! Meni je uvak bila "bljak", ja se izvinjavam, ali vaspitačica je tražila da napišem nešto iskreno. Eto iskreno!

Mnogo sam se promenila od kad sam ovde. Pre dve godine, dok sam još bila kod kuće, razmišljala bih kakvo bi to iznenađenje moglo biti, a sada je samo bitno kad dođem kući petak, subota, nedelja, da bude mesa, pomfrita, puuuuno slatkiša... Eto zašto ponедeljkom imam kilogram više.

:D I da, nije jelo bilo iznenađenje, to se podrazumeva da mama "crkne" spremajući hranu, već sam dobila nešto mnogo lepše i meni značajnije - "Šta je pisac hteo da kaže" - Bora Đorđević. Da, knjiga me je iznenadila i ako sam za ceo život pročitala samo ono što sam baš morala! i D I to, žena je prevrnula ceo Zr i NS da bi mi je našla, jer se prodala nenormalnom brzinom. Mogu samo da kažem "Hvala mamika!" i za knjigu i za kilogram više za svaki vikend!

A što se ipak internatske hrane tiče, rekla bih da sam ja veeeliki probirač!

Normativi i oko njih

Posle toliko rasprava o izboru hrane za sve internatske ukuse i porthebe, napokon sam dobila odobrenje da razgovaram sa šefom kuhinje. Otišla sam kod njega kao internatski koordinator za hranu, dakle u službenu posetu, maksimalno pripremljena pričom i spiskom svih učeničkih žalbi.

Razgovor je potrajavao, a moj trud da promenim bar ono što je stvarno moguće je, nadam se, uspeo.

Zahtevi i primedbe učenika su izneti, šef me je saslušao i objasnio mi kakve izmene može da odobri a šta ne zavisi od njega i njegovih odluka. Najveće žalbe su se odnosile na količinu hrane, ali koliko sam shvatila, to je propisano normativima, to je jedan pisani dokument koji su sastavili stručnjaci a koji govori o tome kolika treba da bude porcija koju dobijaju učenici. Tu se ništa ne može promeniti. Dogovoren je

da u lanč paketima umesto mesnog nareska, koji niko ne voli, bude salama, za ručak će, kao desert, uvesti čokoladice, šnicle će se, na liniji, deliti u različito doba da bi mogli da ih dobiju i učenici koji idu prepodne u školu (jedne nedelje šnicle u 12h, druge u 13h, pa u 14h i tako u krug), takođe je dogovorenko da bude manje kuvenih a više suvih večera.

Smatram da se sve može kada se hoće i da je potrebno možda malo više zalaganja, jer hrana je osnovna fiziološka potreba čoveka i bez nje se ne može. Naravno, uvek će biti neko nezadovoljan, jer su ukusi i potrebe različiti, ali trudimo se da smanjimo broj takvih učenika. Ja ću se i dalje truditi da promenim ono što nam ne odgovara jer sam prihvatala tu odgovornost.

Nataša Bratić

Srednja škola nije bauk

Svaka promena, bila ona velika ili mala, utiče na nas, naša osećanja i razmišljanja. Zbog škole koju sam upisala rešila sam da živim u internatu. Znala sam da je to veliki korak za mene i da će mi biti teško, ali nisam htela da odustanem. U početku mi je sve bilo nepoznato i čudno pa sam se držala po strani, ali sam se vremenom navikla i zbližila se, sa gotovo svima. To je uticalo i na moj odnos prema školi i učenju. Moje interesovanje raslo je iz dana u dan i trudila sam se da održim isti tempo. U novoj školi rodila su se nova prijateljstva pa možda čak i nove ljubavi koje ćemo, nadam se, uvek pamtit. Savršeno sam se uklopila u novi razred i svi su mi veoma dragi. I ako nam je svima teško palo što smo se razdvojili od starog društva, nova poznanstva nam svima puno znače.

Međutim, sve to ima i neku drugu stranu od koje bismo rado pobegli. Svesni smo da više nismo u osnovnoj školi, da nam više niko neće gledati kroz prste, već će strogo kažnjavati naše pogrešne postupke. Gradivo koje ćemo učiti u srednjoj školi nije nimalo lako i bez truda nećemo ništa postići. Jasno mi je da više nismo deca i da moramo sami da odgovaramo za svoje postupke.

Od sada sve prepreke i sve lepe i ružne stvari preživljavamo sami ali je ovo period života koji ćemo zauvek pamtit i koji se više nikada neće ponoviti.

Branislava Radivoj

Cimerka

Vaspitačice, nisam stigla jutros da dođem do vas, i neću vas videti posle škole, pa da vam ovako javim. U sobi se ne poštuju pravila, pogotovo se ovo odnosi na Sanju.

Npr: ne čisti sobu, sinoć sam htela da legnem u 23h. a Sanja nije dala da se ugasi svetlo, jer je htela da pegla kosu. Kad sam joj rekla da treba da poštujemo pravila (jer ih ja prva poštujem) rekla je ovim rečima: "boli me uvo za pravila, ako ti se spava i ako treba da ustaneš rano, čekaj da se opeglam, baš me briga".

Eto pa vidite sad šta ćeće!
Anabela N.

Najbolja drugarica

Da zapravo nije sve kao izgleda, dokazuju razni svakodnevni primeri.

U internat sam došla sa najboljom drugaricom. Smatrala sam da pored sebe imam pravu prijateljicu i da će mi uz nju lakše biti da prebrodim sve novine koje mi se dešavaju u životu. Ali... uvek postoji ono "ali"...

Zajedno smo odrasle, delile sve lepe trenutke, uvek bile jedna uz drugu - ili mi se to samo činilo? Da, bilo bi bolje da gledam realnije, onako kako jeste a ne onako kao mi se čini ili kako bih ja volela da jeste. Dolaskom u internat počele smo da provodimo zajedno dan i noć. Na jednom krevetu, ja na donjem a ona tačno iznad mene, osetimo jedna drugoj svako okretanje, svaku nesanicu. Nije prošlo puno vremena kad sam počela da primećujem da naš odnos nije onakav kakav sam očekivala da će biti, iskren i podržavajući. Prvi problem koji sam imala u internatu, a za koji je samo ona znala, jer sam se samo njoj poverila, postao je tema internata. Razočarenje i bes, ne znam kako bih to opisala. Da li je moguće da se to baš meni dešava? Možda je sve to ipak samo ružan san!?

Cimerke koje sam upoznala dolaskom u dom, nisu znale puno toga o meni, ali su me razumele i više su me podržale nego moja, do tad, najbolja drugarica.

Da ne smaram više, mislim da je poruka i suviše jasna: nekada neko mora izaći iz tvog života da bi mogao ući neko bolji! Shvatila sam!

Brana i Andjela

Od prijateljstva do ljubavi

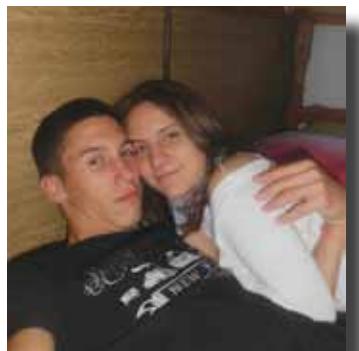
Mnogo toga prošli zajedno, tešili jedno drugo, bili podrška jedno drugom, bili prijatelji, bez sumnje i imalo verovatnoće da će se uskoro sve promeniti.

Ova godina počela je drugačije, potpuno drugačije. I ako ništa od naše veze nije bilo u planu, desilo se. Ljubav, mesto, osobu, ne možemo da biramo, jednostavno se desi. Svašta se može pronaći kad se začeprka po svom srcu, pa čak i sakriveno osećanje koje je tražilo da se otkrije. Odjednom shvatiš da ne možeš bez Njega ni dana, da sve vreme ovog sveta neće biti dovoljno da ti On dosadi. Za mene druga osoba ne postoji, samo On.

Sve je počelo od jedne rečenice: "ako nastaviš poljubiću te". Desilo se. Taj poljubac je bio i ostao najbolji i zauvek ću ga pamtitи. Sad imam privilegiju da ga osetim svaki dan i da uživam u njemu.

Ljubav nema bolje dane, nema sutra, nema juče, pravo vreme je sada, uživaj u tome što imaš jer je to najbolje - veruj mi na reč.

Biljana Curić

JEDNA SASVIM JOBIČNA PRIČA

Ovo je priča o devojci koja je uvek bila povučena, ni sa kim se nije družila i nije izlazila. Bila je drugačija od svojih vršnjaka. Svi su je smatrali "frikom" ismejavali su je i zadirkivali.

Bila je visoka, visoka, visoka, tanka, uskog lica sa koga su štrčale klempave uši koje nije uspevala da pokrije plava, tanka i ravna kosa. Uvek je bila najviša u razredu, čak je bila viša i od svih dečaka. Kada je zadirkivanje prevršilo meru trpljenja, odlučila je da operiše uši i reši bar jedan problem. Saznala je da je operacija ušiju, u određenim slučajevima, besplatna pa je razgovarala sa roditeljima. Roditelji su smatrali da to nije dobro rešenje, žeeli su da ona prebrodi svoje komplekse. Još više se zatvorila u sebe, čak toliko da

nije izlazila iz sobe. Okrenula se svetu literature, muzike, filma. Sate i sate provodila je u čitanju ili slušanju klasične muzike koja je najviše smirivala.

Njeni roditelji su se zabrinuli što nema društvo svojih vršnjaka i što je potpuno zatvorena u sebe. Razgovarali su sa njom a potražili su i pomoć stručnjaka. Polako, promene su počele da se dešavaju. Počela je da se druži, stekla par prijatelja. Počela je da izlazi sa novim drugaricama. One su joj zavidele na visini, jer nije morala da nosi štikle. U društu prijatelja ispoljila se i njena duhovitost, njena elokvencija. Postala je prihvaćena u društvu, voleli su je i poštivali. Drugarice su joj pokazale nekoliko trikova kojima je veoma vešto mogla da kamuflira svoje klempave uši.

Ismevanju je došao kraj, ona je postala "omiljena" drugarica koja je uvek mogla da sasluša prijatelje i da im da dobar savet.

Postala je vedra i masmejana devojka koja se druži i odlazi u diskoteke. Dok je jedne večeri đuskala sa svojim drugaricama prišao joj je jedan visoki crni dečko sa očima boje mora. Zajubila se na prvi pogled. Plesali su, a ona je lebdela na oblacima. Posle joj je u mraku, ispred njene kuće priznao kako nikada nije video lepsi osmeh i kako nedeljama skuplja hrabrost da joj pride.

Život je postao lep i uzbudljiv, a ona je shvatila da ima mnogo različitih lepoti i da je svako lep na svoj način.

Iva

Pravi prijatelj

Šta je prijateljstvo uopšte? Da li je to samo reč za osobu koju pozajemo i često viđamo ili ovaj pojam ima neki veći i dublji značaj?

Mnogi ne znaju šta je zapravo prijateljstvo, pa razne ljude nazivaju svojim prijateljima. Mnogi nisu nikad ni imali prijatelja, a malo je onih koji su doživeli pravo prijateljstvo. Prijateljstvo je nešto veoma posebno. Prijatelj je onaj ko je uvek uz tebe, neko ko će ti pomoći kad god budeš zatražio. On će se smejeti i radovati sa tobom u lepim trenucima, ali će tugovati i plakati sa tobom u ružnim. Tešiće te i biti uz tebe kada ti bude bilo najgore. I kada budeš mislio da se ceo svet ruši, on će ti pomoći da shvatiš da moraš i možeš da budeš jak i da nastaviš dalje. Pravi prijatelj neće pobeći bez tebe kako bi se on izvukao iz neke teške situacije. Pravi prijatelj će naći manu novoj devojci tvog bivšeg dečka, samo da bi tebi bilo lakše. Slušaće te po ceo dan kako pričaš jedno te isto i ako si užasno dosadna. Sprečavaće te da uradiš neku glupost, ali će u mnogim glupostima i on sa tobom učestrovati. Pravi prijatelj će ti reći da ti ta sukњa užasno stoji, da si preterala sa šminkom i da si se juče izblamirala pred Perom. Pravi prijatelj te nikada neće ostaviti na cedilu.

Prijateljstvo je most čiji su stubovi iskrenost i tolerancija, koji se dugo gradi i dugo traje. Zato se potrudite da imate nekog ovakvog pored sebe jer je to privilegija života.

Dragana Đekić

Ljubav prepozna je stvarnost, zaljubljenost je slika.

Zaljubljenost je iluzija ljubavi. Ljubav se uči. Ljubav traje. Postoji mesto gde ljubav počinje i mesto gde ljubav prestaje. Ruke, oči, tepanja – pomoću njih se ljubav bori i gradi. O ljubavi se mnogo priča, ali se nikad ne dopriča, nema definicija, gotovih pravila. Ali zato je o zaljubljenosti sve rečeno. I sasvim je sigurno, zaljubljenost nije ljubav.

Zaljubljenost je opijenost, ushićenje, često iluzija. Zaljubljeni zrače posebnom radošću. Zaljubljeni žive izvan sveta, izvan problema. Kada smo zaljubljeni javlja se osećaj moći i čini se da sve možemo. Neki čak kažu, da je zaljubljenost pogrešna ljubav, puka iluzija ljubavi. Zaljubljenost prosto udara u glavu. Zaljubljenost nestaje brzo, isto kako je i došla. Zaljubljenost nema granice. Kada ste zaljubljeni nevidite loše osobine vašeg partnera, idealizujete ga, nekada do te mere, da on postaje predmet slepog obožavanja.

Prava ljubav je nešto sasvim drugo. Naša osnovna potreba nije da se zaljubimo, već da budemo voljeni i da volimo. Ljubav se ne javlja na prvi pogled i nije slika za mane voljene osobe. Ona se mora negovati ako želimo da traje i da raste. Potrebno je da sa nekim provedemo vreme kako bi ga zavoleli. Ne možete zavoleti nekog posle jednog susret jer tu osobu za to vreme ne možete upoznati dovoljno da bi je stvarno zavoleli. Možete biti privučeni nečijim fizičkim izgledom, njegovim ili njenim ponašanjem, reakcijama, ali predstoji vam dug put dok tu osobu stvarno

zavolite. Kada volite, iskreno i duboko, volite samo jednu osobu zbog nje kakva je u celini sa svim njenim manama i vrlinama. Ljubav uliva sigurnost i poverenje. Kada volite nekoga, nije vam toliko bitno kako on izgleda, i da li svaki dan vežba, obraćate pažnju na karakter, osobine, osećanja, ideje, ambicije i stavove vašeg dragog ili drage. Treba vremena da ljubav nastane, pa isto tako treba vremena i da nestane. Rastanak je obično veoma bolan i za jednu i za drugu stranu.

“Zaljubiti se ne znači i voleti, zaljubiti se može i mrzeći.” Miloš Crnjanski

Snežana Vujović

Volela sam

Volela sam jednu jesen
sumorne dane i duge kiše
volela sam Zrenjanin
jednog R..... i nikog više.

Imala sam petnaest godina
i pošla u razred više
upoznala mnoge dečake
al' volela sam samo R.....
samo njega i nikog više.

Ja i sad volim jesen
sumorne dane i duge kiše.
Velim Zrenjanin
volim R.....
samo njega i nikoga više.

Marija Čeke

Generacijski jaz

Ostvarenje naših želja često nam je na prvom mestu. Često, baš oko tih želja i hirova, umemo da se posvađamo sa roditeljima. Svađe se najčešće vode oko oblačenja, muzike, društva... Da li vam se nekad desilo da se vikendom onako super skockate i krenete u provod a tada vam tata na izlazu dobaci: "U moje vreme u 23h. si morao biti u kući, a ti tek sad izlaziš", još i ono: "Pogledaj kako si se obukla a napolju je minus sedam!" Meni se to redovno dešava i sa tatom se uvek svadám. Kako on ne shvata da je to "njegovo vreme" davno prošlo? Ne mogu da ga shvatim, ali to "progutam" i odem u dobar provod sa društvom.

U sledećoj situaciji hoću tatu da bijem: okupimo se kod mene u

kući, nas nekoliko drugarica i provodimo zajedničko popodne. Kad drugarice odu, tata udari paljbu na mene: "Zar ti nisam rekao da se sa onom Minom ne družiš! Ona Marina je neka čudakinja! Maja puši! Šta će ti one?!" Uopšte ne mogu da shvatim zašto misli da su baš svi moji prijatelji loši. Zašto mi brani da se družim sa mojim drugaricama? Znam da mu na Mini smeta njena frizura, ali neću valjda zato prestati sa njom sa pričam? Marina je po njemu "devojka u svom svetu", a zašto tako misli, ne znam. Kod Maje mu smeta to što puši. Pa šta onda? To je njena stvar.

Haos nastane i kad puštam muziku. Tada uvek sledi ona njegova, poznata "Bolje da slušate Bitlse i Rolling Stonse umesto tih

drekavaca!" U redu, ako ja mogu da poštujem Bitlse i Rolling Stonse, pa može i on da ispoštuje Beyonse, Eminema...

To je tata, a mama... mama nije gora, ali nije daleko ni odmakla. Kada provodim više vremena za kompjuterom diže joj se kosa na glavi. Po njoj je 20min. dnevno sasvim dovoljno za facebook. Njena čuvena rečenica: "Više vremena provodi sa knjigom" ne izbija mi iz glave. I facebook mi presedne. Džabe ja imam dobre ocene, ona mene stalno tera da učim. Dobro, nekad i ja preteram sa facebookom, ali ipak ne treba da mi brani.

Shvatam ja da roditelji brinu za budućnost svoje dece, ali zar ne preteruju malo? Mota mi se stalno pitanje kako oni ne mogu da

shvate da je drugo vreme bilo onda kad su oni bili mladi, a da je drugo vreme sada.

Prepostavljam da su se i vama događale slične stvari. Da ne možete ponekad da razumete svoje roditelje, ali životnim stazama i mi ćemo jednom doći u situaciju da budemo na pogrešan način shvaćeni. Zato hajde da našim roditeljima kažemo jedno veliko IZVINI, jer ih krivimo za sve, i ako znamo da je zapravo kriv generacijski jaz.

Nevena Igić

Neželjena trudnoća

Kad deca rađaju decu

Niko ne želi bebu u tinejdžerskom dobu, tada kada tek počinje da se izlazi, živi, upoznaju se novi ljudi. Počinju da kruže priče o tebi, govore "dete će roditi dete" i osobe koje su ti nekad bile prijatelji počinju da te izbegavaju.

Danas mladi rano stupaju u seksualne odnose a nisu dovoljno informisani o zaštiti. Većina i ne koristi zaštitu što ih je sramota da je kupe. Takođe, roditelji ne pričaju sa decom o tome.

Stupanje u intimne odnose počinje iz više razloga, a neki od njih su:
e-mail redakcije: redakcija@zrint.edu.rs

1. isticanje u društvu
2. da bi udovoljili partneru
3. zato što to želete.

Koji god da je razlog u pitanju, u koliko se ne vodi računa i ne koristi zaštita može doći do različitih neželjenih posledica. Sida je najopasnija posledica rizičnog seksualnog odnosa, druga česta neželjena posledica je maloletnička trudnoća.

Mladi kasno počnu da razmišljaju o posledicama, tek kada se sve desi počnu da mučkaju glavom. Prva misao koja im prođe kroz glavu je "kako reći mami i tati?", a nisu ni svesni da im

roditelji mogu najviše pomoći.

Moje je mišljenje da bi u školama trebalo da se uvedu tribine koje će govoriti o kontracepciji, odnosima i posledicama. Treba da se oslobođimo lažnog stida, jer ako sebe smatramo dovoljno zrelim da stupimo u intimne odnose, onda treba da budemo i zreli i odrasli da se o svemu informišemo i pravilno zaštitimo. Na taj način bi se smanjio broj abortusa, a bebe bi se radale onda kad ih očekujemo i želimo.

Na kraju, da citiramo reklamu "bolje menjajte kondome nego pelene!" Jovana Kolarić

Biseri naših vaspitača

- Ja ne volim bisere, samo drago kamenje, u kompletu! - vaspitačica Sladja
- Neko kuca na vratima sobe 127. Učenik otvara. Ispred vrata vaspitač Svetislav radi sklekove!
- "Toplomer da se javi u vaspitačku!" - razglas, vaspitačica Ljilja Tomović
- "Ana Spasojević da se javi u vaspitačku..... a ne, ona je otišla kući!" Vaspitačica Ljilja Kovačev
- Vaspitačica Sladja kuva puding i na srpskom i na mađarskom!?
- "Majstor domar da se javi u vaspitačku" - razglas, medicinska sestra Sneža

Vaspitačica Ružica ulazi u TV salu posle 22h.

- Gorane jesli li ti došao ovde da učiš?
- Jesam
- Pa zašto onda stalno gledaš u Đoku?

Na početku školske godine učenica dolazi kod vaspitača.

- Vaspitač, izgubila sam lanćić.
- Obrati se svom vaspitaču.
- Pa, vi ste mi vaspitač!
- E, nemam pojma zašto samo tebe nisam upamlio!!!

Vaspitačica Slavica posle 20h, kad je već otišla kući, ulazi u internat sa biciklom na ramenu.

- Otkud vas vaspitačice, zar niste otišli kući?
- Pa krenula sam, odem u trpezariju po lanč pakete, zaključam bicikl ispred, da mi ga neko ne ukrade i izgubim ključ!!!

Nada psihološkinja.

Idem ja jedno jutro, u cik zore na posao i naletim na bivše učenice koje dugo nisam videla. Sva pozdravim ih jasno i glasno "Dobro veče!" srećna i ozarena

Vaspitač Bakoš ulazi u sobu a svi cimeri leže u krevetima

- Momci ili ustanite ili i meni napravite mesta da legnem
- ???!!??
- Ovako nismo ravnopravni, vi ležite a ja stojim!

anketica: Šta mislimo o vaspitačima

Pubertetlije svoje vrste

Internarsko doba ne može bez vaspitača. Imamo dvanaest vaspitnih grupa i dvanaest vaspitača od kojih je jedan šef vaspitne službe, ili kako mi to popularno kažemo glavni vaspitač. Pored grupnih vaspitača nama se još bavi stručni saradnik, psihološkinja Nada, i dve vaspitačice zadužene za mir i red u noćnim satima. Vaspitači su tu da brinu o našim potrebama u vezi škole, da rešavaju gomilu tehničkih pitanja vezanih za život u kolektivu, da nas posavetuju i podrže kad god nam to zatreba. Uglavnom se dobro slažemo i međusobno uvažavamo. Pošto je u našem domu komotna, skoro porodična atmosfera, mi smo na pitanje "šta misliš o vaspitačima" malo šaljivo odgovarali.

- Vaspitači? Pa... ima ih raznih.... Sto ljudi, sto čudi... Fino, sve u svemu, donekle
- Volim vaspitače jer brinu o nama, ali mogli bi malo manje :)
- Obožavam kad nas obilaze za vreme učenja i onda kad kažem da nemam ništa da učim a oni kažu "onda čitaj neku knjigu!"
- Volim kad znaju sve, čak i ono što ne treba :)
- Kul mi je to što su neformalni! Jedino bi prepodnevni obilazak mogao da bude u 11h, 9 je mnogo rano.
- Cenim sve vaspitače jer žele sve da znaju i uvek nas ispituju. Ali kad nas bude za vreme učenja, to je crtani film :)
- Svaki vaspitač vodi svoju politiku, ima ih raznih... :D
- Pubertetlije svoje vrste!

Izazovi samostalnosti

Kladionice

Došlo je vreme da se osamostalimo, da bez roditelja, njihove podrške, sami vodimo brigu o sebi. Sve je palo na nas: obaveze, koje manje - više izvršavamo, nova prijateljstva, stari prijatelji koji su nas izneverili, prvi problemi u školi, odluke koje sami donosimo.

Mnogi su upali u razne zamke kao što su kladionica, mesto gde će brzo doći do novca, piće i pušenje, koje većinom konzumiramo "zato što svi to rade", da bi privukli pažnju i zbog mnogo drugih razloga koje samo mi znamo.

Mnogi se odluče za odlazak u kladionicu u nadi da će na brzinu zaraditi koji dinar. Ponekad se možda nešto i dobije, ali svaki put sve više toneš u kladioniku i sve više očekuješ dobit, sve si više u začaranom krugu. Kockari koji upažnjavaju rulet, u sličnoj su situaciji kao narkomani na heroinu. Jedni ne mogu bez ruleta a drugi bez droge. Trenutno najveći broj zavisnika je u sportskim kladionicama. Mnogi od njih su u ozbiljnim dugovima koje rešavaju prodajom nekretnina, porodičnog nakita i porodičnih uspomena.

Zašto su kladionice tako privlačne? Dosada, brza zarada, veliko društvo i uzbudjenje koje prati iščekivanje rezultata utakmica na koje smo uložili novac. Najviše kladioničara je iz siromašnijih porodica, uzrasta od 15 do 19 godina.

Kada posmatramo vezu između ponašanja ljudi koji posećuju kladionice i njihovih drugih ponašanja, uočavamo da u toj kategoriji tri ipo puta više konzumiraju alkohol, dva puta češće se opijaju, skloni su agresivnom ponašanju i fizičkim obračunima.

Kladionice, govor brojki

11% kladioničara pokazuje simptome zavisnosti

23% se nervira kada drugi dobijaju

51% pobesni kada izgubi

63% trši više od 25 evra nedeljno

71% mladih ima iskustvo u klađenju

Alkohol

Društvo će te nagovarati da probaš sve, pa čak i alkohol. Pod izgovorom da ti neće biti ništa od jednog piva ili čašice žestokog pića, mnogi upadaju u zamku. Popiju piće da bi se osećali sigurnije, starije, slobodnije. Ali, alkohol na duže staze izaziva nesigurnost, depresiju, probleme sa zdravljem i zakonom, alkohol može dovesti i do smrtnog ishoda one koji se ne osveste na vreme i ne oslobođe tog poroka.

Statistika kaže da svaki peti učenik prvog razreda srednje škole redovno uzima alkohol. Mladi probaju alkohol još u osnovnoj školi, a postala je "moda" da na svakoj rođendanskoj žurci mora biti alkohola. Srednjoškolci iz većih gradova češće probaju i nastavljaju da piju nego učenici iz manjih sredina. Tinejdžeri koji su pili alkohol 40 i više puta, smatraju se redovnim korisnicima. Alkohol koristi znatno veći broj mladića nego devojaka, one su umerenije.

Pušenje

Pored alkohola veliki problem kod maloletnika je i pušenje. Prema nekim istraživanjima dnevno do 6000 srednjoškolaca zapali svoju prvu cigaretu a bar polovina njih postaju aktivni pušači.

Najveća zabluda mladih, kod svih tipova zavisnosti, je da MISLE da mogu da prestanu kada žele. Najrizičnija grupa za sticanje raznih vrsta zavisnosti su mladi uzrasta od 16 do 20 godina.

Biljana Curić

Bolesti zavisnosti su veoma rasprostranjene i ima ih raznih vrsta. Alkoholizam, pušenje, narkomanija, su najizrazitiji primeri ali i klađenje, kockanje pa čak i neke uobičajene aktivnosti ako se u njima pretera, smatraju se zavisnošću i štetnim po čovekovo zdravlje (radoholičari, kupoholičari...).

Iako su sve zavisnosti podjednako opasne, smatra se da je narkomanija najopasnija jer najbrže dovodi do smrti.

Narkomanija je oblik zavisnosti od hemijskih supstanci koje se zovu narkotici ili droge. Droga je bilo koja hemijska supstanca koja prilikom unošenja u ljudski organizam menja prirodni tok funkcionalisanja ljudskog tela i psihe.

Osobe koje koriste drogu dele se na one koji su nekoliko puta probali i prestali (eksperimentisanje), one koji povremeno koriste lakše droge (narkofili) i one koji redovno uzimaju drogu i zavisni su (narkomani).

Droge su vrlo rasprostranjene po svetu. Po anketi koja je sprovedena u svetskim razmerama 49% ljudi nije probalo drogu, međutim 42% je probalo marihanu, a ostatak i ostale droge. Od 7 milijardi stanovnika na Zemlji, njih 200 miliona su zavisnici. Poznato je da najviše zavisnika ima u gradovima. Pre samo 10 godina u Srbiji je bilo 10000 zavisnika a sada je taj broj porastao na 80000, od kojih su 35000 u Beogradu.

Za Zrenjanin nema zvaničnih podataka, ali ja, kao srednjoškolac mislim da čak 60% đaka u mojoj školi povremeno koristi marihanu. U pitanju su mladi od 15 do 18 godina a niko ne može da tvrdi da oni u bližoj budućnosti neće postati narkomani.

Svakoga dana preko različitih medija dobijamo razna svedočanstva o tome koliko su pomerene granice 14 mnogih vrednosti.

Ana Spasojević

Tinejdžerska patnja

od 20 godina izvršila samoubistvo zbog neuzvraćene ljubavi.

Pre nego što pomislite na nešto slično, zapitajte se - da li je vredno ugroziti svoj život zbog samo jednog nesrećnog perioda. Koliko god bilo teško shvatite da u samoubistvu ne leži rešenje. I ako nam ne izgleda uvek tako, ali patnja je prolazna. S' vremenom vam neke patnje mogu biti i smešne. Daću vam jedan lični primer za to.

Proteklih godina često sam patila zbog neuzvraćene ljubavi. Zaljubljivala sam se u momke koje sam smatrala divnim, prosto božanskim bićima. Oni me nisu primećivali, ili su me čak ismevali, u koliko su saznali za moja osećanja. To me je neizdrživo bolelo. Osećala sam ogromnu prazninu u duši i danonoćno sam plakala. Mislim da se taj period života nikad neće okončati i da se osećanja prema određenoj osobi nikad neće ugasiti.

Srećom, vodila sam dnevnik i to mi beše olakšavalo situaciju. Nedavno sam pronašla te stare knjižice i spontano odlučila da ih prelistam. U momentu kad sam otvorila poslednji, "najsvežiji" dnevnik, počela sam da se smejem! Smejala sam se bez prestanka i čudila se zbog kakvih sam sve bezveznjaka "gubila glavu". Vreme nas, ipak, čini mudrijim i zrelijim.

Dakle, koliko god bilo teško, ne očajavajte previše. Plaćite, vrištite na sav glas - izbacite negativnu energiju iz sebe. Bol će kad - tad nestati. Ne kažu naši stari za đabze da vreme leći sve rane. Neću

da vas lažem, postoje i dublje patnje koje ostaju u dubini duše za ceo život, ali, ima i onih svetlih dana kada, makar na kratko, zaboravimo i njihovo postojanje.

Drage moje napaćene duše, pišite dnevnik i tešite se mišlu da "posle kiše uvek dolazi sunce"!

Andrea David

Pred moju smrt

Zagrlji me jako,
poslednji put
poljubi me nežno,
pred moju smrt.

Zauvek ću sklopiti oči braon
sklopiću ih tuge pune,
a ti idi
negde daleko.

Što dalje od groba mog
prošlo je ono leto,
prošlo je ono
srećno doba.

A kad od moje smrti prođe
godina peta,
seti se davnog
toplog leta.

Anete Nakrajkućin

Размишљања једне тинејџерке

Заиста је тачно! Сами смо криви за своју срећу и несрећу. Остаје само да сазнам да ли срећа зависи од љубави или од новца, а можда је за њу довољно и мало љубави и мало новца! Да ли се срећницима називају људи који поседују кућу, аутомобил, они који себи могу да приуште луксузна путовања или жена која проси да би нахранила своју децу?!

Патолози кажу: "Сиромаштво је болест." Онда је незапослена жена која живи за своју децу болесна жена, јер не зна себе да натера да мисли позитивно. Не зна да лаже себе и друге да су јој деца сита, да ће, и ако никде не ради, имати хлеба и да су подеротине на њиховој одећи ту моде ради.

Све папирне кесе које носим говоре о томе да сам само пре сат времена била девојка са пет хиљада динара у новчанику. Док сам трепнула, све је нестало. Све оно што је моја мама зарадила мукотрпним радом ја сам потрошила на чизмице, панталоне, шминку и није ми жао! Новац и дође и прође. Новчаник је опет празан као и јуче, као и пре три месеца што је био. С новцем ћу некако изаћи на крај. Проблем је у томе што је моје срце празно, као и јуче, као и прекјуче, као пре пет, осам месеци... Празно још од кад сам се родила. У њему станује само моја мама иако је велико. Куповином сам на тренутак заварала себе да ће ми ове, нове ствари, унети трачак светlostи, како у монотон живот тако и у полупразне ормане. Можда ће само орман бити пун, али не и срце.

Јурим ка аутобуској станици. На путу до ње срећем љубавне парове. Држе се за руке, смеју, љубе ходајући, гледају звезде на небу... У исто време на врата моје две црне звездице закуцале су сузе. Сетила сам се прошле Нове године, а потом замислила ову која нам долази. И она ће бити коија старе. И ову ћу дочекати сама, без укraшене јелке, поклона, изненађења, e-mail redakcije: redakcija@zprint.edu.rs

без поруке у поноћ... Док сутра сви буду препричавали прве тренутке две хиљаде дванаесте, ја ћу смишљати неистине како бих оправдала поноћ коју сам дочекала сама, у постељи. Стид ме је да кажем истину: да немам другарице због тога што немам новца, да сам због новца и у Нову годину „ушла“ гладна.

Гледам на сат. За пет минута ми полази аутобус. Журим колико је могуће. Хладно је. Погледала сам у излог једне радње. Свака влас моје дуге црне косе лети у свом правцу. Образи ми се црвене, и уши, и нос. Моја јакна је закопчана до груди, јер је цибзар покварен. Од хладноће су ми помодриле усне, а прсти на ногама се укочили. Да више не бих гледала ову слику и тражила себи мане, наставих ка станици. У ваздуху се осећа мирис дима и смога. У даљини се чује песма, мелодија свећица, граја деце која трче око Деда Мраза. Све то диво остављам за собом. Мимоилазим се с људима који журе баш као и ја. Ко зна када иду?!

Сударам се с девојкама и фасцинирана одећом коју носе, окрећем се за њима. И сви момци градски много су лепи и модерни! Размишљам о томе како је можда баш неки од њих моја сродна душа, како то ни једно од нас не зна, а можда никад неће ни сазнати. Гледам дечка који хода паралелно са мном. Баш бисмо били добар пар, али он ме ни не примећује! Жури. И ја убрзавам, али не да бих га стигла, већ да бих заборавила све ове небулозе о којима размишљам.

Стижем на станицу и улазим у аутобус. Испред мене опет заљубљени пар! Слушају музику и главу померају у њеном ритму. Ја седим, иза, сама. Слушалице за музику немам с ким да поделим. Бирам лагане песме. Главу сам наслонила на прозор. Напољу је увреко пао мрак. Свуда бљеште уличне сијалице. Напуштам Нови Сад. Ко зна када ћу опет доћи ту...

Није, заиста није за срећу

потребан новац. Ове ствари крај мене вреде пуно, али ми нису донеле срећу, напротив, осећам тугу и бес. Неко има све, неко нема ништа. Неко има и новац и љубав, неко само љубав, а ја... И ко зна колико је таквих на овој заједничкој планети.

За осмех потребна је само једна особа! Она којој ћу срце поклонити на длану, она која ће бити марамица за моје сузе, која ће бити подршка, мотивација, дар од Бога... Само да ми се срећа деси макар на трен! Нека оде пре него што се пробудим, али нека дође што пре да му поклоним нешто за Нову годину!

Аутобус се близи одредишту. Устајем. Бришем сузе. Потребно је заварати маму да сам изузетно срећна. На лице стављам осмех, онај вештачки, дрхтавим гласом се захваљујем возачу и излазим.

„Срећна Нова година!“ Неко виче. Моја мама је то! Насмејах се! Све је ово био ружан сан, али кажу да су снови огледало душе?

Мирослава Радић

Dan Doma

Veliki radovi dešavaju se ove godine u našem domu. Proširujemo se, odnosno dograđuju se nove sobe za još više učenika i nadamo se još lepsi ambient i atmosferu. Zbog toga što je porušena veza između trpezarije i zgrade, gde će biti nova klavir sala i još novih soba, ove godine nismo u mogućnosti da slavimo Dan doma kako smo navikli, to jest uz priredbu i žurku, ali održani su tradicionalni sportski turniri.

Završetak radova, lepsi i veseliji Dom proslavićemo, nadamo se uz bogatu žurku i torte za sve pobednike sa turnira.

Sportske vesti

Izveštač sa sportskih terena od ovog broja In-a biće **Katarina Nikolić**. Dakle, Katarina je u redakciji In-a dobila zaduženje sportskog reportera. Ona voli sport, a i sama je trenirala fudbal, rukomet, odbojku, stoni tenis... Svestrana sportistkinja koja, osim što će o sportu izveštavati, ona će vas na terenima i savetovati i strasno navijati.

I ove godine, tradicionalno su se, povodom dana Doma, održali turniri u malom fudbalu, košarci i šahu. Bilo je puno zabave, smeha, ali naravno i nadmetanja snage i sposobnosti.

Mali fudbal - muškarci

Turnir u malom fudbalu u kome su se naši momci borili za prvo mesto, održan je 12.X. 2011g. Bila je velika zainteresovanost, prijavilo se 9 ekipa. Naravno od 9 dobrih ekipa ostale su 2 najbolje, koje su igrale u finalu, "Pingvini" i "Stevan Dragišić - Stevka". Iako su svi mislili da će finale biti neizvesno, ekipa "Stevan Dragišić - Stevka" odnela je ubedljivu pobedu, rezultatom 9:1.

Za igrača turnira proglašen je golman pobedničke ekipe Ivan Stojkov, koji je primio samo 2 gola na celom turniru. Sastav pobedničke ekipe: Stojkov Ivan, Ćorda Uroš, Sikimić Nikola, Kresojević Đuro, Marković Nikola i Čipak Atila.

Mali fudbal - devojke

Turnir u malom fudbalu na kome su se naše devojke borile za prvo mesto održan je 27.X.2011g. Prijavile su se tri ekipa. Prva utakmica između "Karaktera" i "Sloge", nazvana je finale pre finala. Devojke su se borile, ali je utakmica protekla bez golova. Rezultat je bio 0:0, pa su usledili penali. Bilo je veoma napeto, navijalo se. Posle dve serije penala "Karakteri" su imali bolju realizaciju.

Finalnu utakmicu igrali su "Karakteri" i "Na licu mesta". "Karakteri" su pobedili rezultatom 2:0.

Sastav pobedničke ekipe: Kostić Jelena, Ferenci Aneta, Rudan Dragana, Savović Nataša, Vujović Snežana, Bratić Nataša i Nikolić Katarina. Trener: Miloš Lojančić.

Košarka

Turnir u košarci održan je 26.X. 2011g. Prijavljeno je 6 ekipa od kojih je jedna bila ženska, naše čuvene "Mačkice". Devojke su dokazale da ih ne treba potcenjivati i prvu utakmicu su pobedile. Drugu utakmicu su izgubile i ispale iz daljeg takmičenja.

U finalu srele su se dve najbolje epipe "Sex on the beach" i "Kravičanstveni", koji su i odneli pobedu.

Sastav pobedničke ekipe: Milanović Miloš, Vuković Nikola, Berbakov Miloš i Gelić Milan.

Šah

Turnir u šahu održan je 18. X. 2011g. Prijavilo se 6 momaka: Đurović Vladimir, Lazarević Dragiša, Romanov Miroslav, Komloši Dušan, Klindo Mile i Jandrić Nikola. Najbolji među njima bio je Komloši Dušan koji je do pobede stigao bez poraza. Drugo mesto osvojio je Lazarević Dragiša a Jandrić Nikola je bio treći.

Kakav si prijatelj

Proveri kakav si prijatelj tako što ćeš odgovoriti na sledeća pitanja

1. Drug/drugarica je tužan/tužna a i ti imaš dovoljno svojih problema. Ti ćeš:
 - a) Posvetiti svoje vreme njoj/njemu, jer želiš da zna da ćeš uvek biti tu za prijatelja bez obzira na svoje probleme.
 - b) popričaćeš sa njim/njom, ali se nećeš previše udubljivati.
 - c) ne zanimaju te tudi problemi, imaš dovoljno svojih.

2. Istovremeno dobiješ dva poziva za izlazak. Jedan od dečka/devojke a drugi od najbolje drugarice/druga. Ti ćeš:
 - a) izaći sa dečkom/devojkom jer njega/nju ne možeš viđati svakog dana a drugaricu/drugu možeš
 - b) predložićeš da izadete svoje troje zajedno
 - c) izaći ćeš sa drugom/drugaricom jer smatraš da je prijateljstvo bitnije.

3. Tvoj dečku/devojci ne odgovara tvoje društvo jer smatra da loše utiču na tebe. Ti:
 - a) Popričaćeš sa voljenom osobom i potrudićeš se da saznaš zbog čega to misli. Pokušaćeš da objasniš koliko ti je stalo do prijatelja
 - b) branićeš svoje društvo i nećeš dozvoliti da se to prijateljstvo pokvari, bez obzira na mišljenje viljene osobe.
 - c) prestaćeš da se družiš sa njima

4. Prijatelj ti je u nevolji i zove te da hitno dođeš kod njega. Tebe su roditelji kaznili i zabranili ti sve izlaska. Šta ćeš uraditi:
 - a) pobeći ćeš kod prijatelja, bez obzira na sve posledice koje te posle čekaju.
 - b) objasnićeš roditeljima ozbiljnost situacije i zamoliti ih da te puste
 - c) ponašaćeš se kao da je to nemoguća misija za tebe.

bodovanje:

1. a - 10; b - 5; c - 0
2. a - 0; b - 10; c - 5
3. a - 10; b - 5; c - 0
4. a - 5; b - 10; c - 0

Rešenje - max: 40 bodova

Pravi si prijatelji. Ti si spremna/nia učiniti sve za svoga prijatelja. Osoba poput tebe je vrlo malo i zbođ toga si dragocena/a.
35 - 40 ti si prijatelj za svu vremena
 Hoces da salusas prijatele ali nisi previsje zainteresovan/a. Pokušaj to promeniti
25 - 30 - dobar si prijatelj ali češće mislis na sebe
 Mislis samo na sebe a osecanjia drugih ljudi su ti nebitna. Ako želis pored sebe pravog i iskrenog prijatelja, moras prvo ti biti takav/a.

0 - 20 - nisi prijatelj

Adrijana Palatinuš

Agresivnost-koliko je primećujemo tu oko nas?

Poslednjih godina gotovo svakodnevno nailazimo na slučajeve nasilja koje je sve brutalnije, često sa fatalnim ishodima. Početna neverica, zapanjenost i zabrinutost, vremenom kao da je otpela i nestala.

Agresivnost u svakodnevnim kontaktima toliko je prisutna da se prema njoj sve više ponašamo kao prema nečem normalnom i očekivanom. Nasilja nisu poštedene ni škole, domovi učenika.

Budući da je bezbednost jedan od najvažnijih zadataka naše ustanove sprovedeli smo anketu među učenicima sa ciljem da saznamo koliko ima agresivnosti u ponašanju internačana.

Evo šta kažu najinteresantniji rezultati:

- 85% ispitanih ponašanje učenika u internatu opisuje kao kulturno, dok 15% smatra da se učenici ponašaju bahato, nekulturno i agresivno,
- 36% smatra da su momci agresivniji od devojaka, 30% da su agresivnije devojke, dok je 34% mišljenja da su momci i devojke podjednako agresivni,
- 24% ispitanih smatra da su devojke ponekad meta agresivnosti momaka,
- 69% smatra da su zahtevi za disciplinom veći u domu, nego u školi; 72% smatra da su učenici agresivniji prema profesorima nego prema vaspitačima; 56% učenika je mišljenja da se učenici za agresivno ponašanje češće kažnjavaju u domu nego u školi,
- verbalno nasilje u domu nikada nije iskusilo 77% ispitanih, ponekad se sretalo sa tim 18% učenika, a često 3% učenika,
- što se tiče fizičkog nasilja 95% nikada nisu bili žrtve fizičkog nasilja, 5% je izjavilo da im se to nekad dešavalo,
- što se tiče reagovanja žrtve na nasilje čak 89% smatra da je reakcija žrtve pasivna (čutanje, povlačenje, izbegavanje

nasilnika), 5% smatra da žrtva na nasilje uzvraća istom merom, a da žrtva prijavljuje nasilnika misli 6 % internačana, -44% ispitanih kada bi bili svedoci nasilja to bi prijavili, 44% ne zna šta bi učinili u toj situaciji, dok bi 12% "gledali svoja posla"!

-da nasilnika treba kazniti smatra 58% ispitanih, 28% je za varijantu upućivanja nasilnika prvo na razgovor sa vaspitačem ili psihologom, 14% smatra da ne treba po tom pitanju ništa činiti,

-što se tiče cimerskih odnosa 79% učenika zadovoljno je u potpunosti odnosima na sobnom nivou, 20% je relativno zadovoljno uz neke primedbe upućene na račun cimera koje se tiču neodržavanja higijene, prekomerne buke i drugih oblika ignorisanja potreba drugih, 1% je nezadovoljno odnosom sa cimerima,

-i na kraju na direktno pitanje da li se u internatu osećaju bezbedno 97% potvrđno je odgovorilo na to pitanje, 2% je biralo odgovor koji ukazuje na relativno osećanje bezbednosti, dok se 1% učenika u domu ne oseća bezbedno.

Evidentno je iz gore navedenih podataka da agresivnost nije strana učenicima internata!

Kao što rekosmo na početku priče osnovni cilj je da se u internatu SVI osećaju bezbedno. ZATO, AKO TRPIŠ NASILJE ILI ZNAŠ DA SE TO DEŠAVA NEKOM DRUGOM IZ TVOJE OKOLINE, PRIJAVI TO PRVENSTVENO VASPITAČU, PSIHOLOGU ILI BILO KOM RADNIKU DOMA!

Nemoj da se nađeš u onih 56% koji u tim situacijama ne znaju šta bi učinili, odnosno, gledaju svoja posla.

Šrager Nada, psiholog

Šta je nasilje?

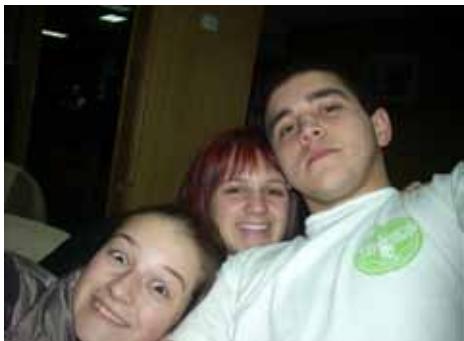
Za one koji to još ne znaju ili su zaboravili evo nekoliko reči o tome šta se podrazumeva pod nasiljem i koji oblici nasilja postoje.

Po definiciji koja se koristi u Protokolu za zaštitu od nasilja isto se definiše kao

"svaki oblik jedanput učinjenog ili ponovljenog verbalnog ili neverbalnog ponašanja koje za posledicu ima stvarno ili potencijalno ugrožavanje zdravlja, razvoja i dostojanstva učenika."

Nasilje nije jednoobrazno, odnosno, postoje različiti oblici nasilnog ponašanja od onih najjednostavnijih koje možda i sami činimo, ali nismo svesni da se ponašamo nasilno, do onih složenijih gde nasilnost veoma lako većina nas može da zapazi i prepozna.

Pa evo osnovne podele oblika nasilja kako ih definiše posebni protokol za

zaštitu od nasilja:

1. EMOCIONALNO ILI PSIHIČKO

NASILJE-ovaj oblik nasilja činiš ako ismevaš, ogovaraš, vređaš, rugaš se, daješ pogrdne nadimke, psuješ,

2. FIZIČKO NASILJE- kada udaraš čvrge, guraš nekog, štipaš, čupaš, ujedaš, šutiraš, saplićeš, uništavaš stvari, šamaraš i činiš druge fizičke napade čak i "u šali" tada si fizički nasilan,

3. ELEKTRONSKO NASILJE-ako npr. šalješ uz nemirujuće poruke SMS-om, MMS-om, putem foruma, čata, veb-sajta, snimaš kamerom, distribuirаш snimke baviš se ozbilnjim nedozvoljenim radnjama za koje možeš biti kažnjen, **4. SEKSUALNO NASILJE**-ovaj oblik nasilja podrazumeva dobacivanje lascivnih komentara, nepristojnu gestikulaciju, pokazivanje pornografskih sadržaja, pokazivanje intimnih delova tela, prisiljavanje na skidanje, silovanje, **5. SOCIJALNO NASILJE**-kada spletariš, ignoriseš, širiš glasine, diskriminišeš

osobe na osnovu socijalnog statusa, nacionalnosti, verske ili rasne pripadnosti ili seksualnog opredeljenja tada se tvoje ponašanje može okvalifikovati kao socijalno nasilno.

Ako si se prepoznao ili prepoznala u nekoj od navedenih grupa nasilničkog ponašanja kao žrtva ili svedok prijavi ono što ti se dešava ili si video, odnosno, videla da se dešava!

Prikrivanje nasilnika nije drugarstvo!
I nasilniku treba pomoći.

Ako si se prepoznao ili prepoznala u nekom od oblika nasilja kao počinilac ozbiljno razmisli o svojim postupcima. Kuda mogu da te odvedu?
PROTIV NASILJA SE MORAMO BORITI ZAJEDNO!

Šrager Nada, psiholog

Tribina "nasilje u porodici"

29.11.2011.

Prvi šamar nije i poslednji

Novembar je mesec u kom se najviše priča o toleranciji, nenasilju i humanosti.

Zato je jedna od tema kojom smo se bavili bilo nasilje u porodici.

O ovom fenomenu pričala nam je gošća iz patronažne službe Doma zdravlja "Dr Boško Vrebalov" Kosovka Knežević.

Kroz predavanje smo saznali da porodično nasilje može biti fizičko, psihičko, socijalno, ekonomsko, duhovno i seksualno, da su žrtve porodičnog nasilja najčešće žene, deca, invalidne i starije, nemoće osobe, ali i muškarci. Porodično nasilje ostavlja duboke ožiljke na dušama žrtava. One često kriju ono što im se dešava zbog stida i straha. Pored fizičkih povreda, trpe psihičke povrede, socijalnu izolaciju, urušava im se samopouzdanje i, izgubljene u vrtlogu zastrašivanja, često imaju jako osećanje krivice smatrali su se krvima za ono što im se dešava i, što je najstrašnije, brane zlostavljača!

Statistika kaže da je svaka druga žena u Srbiji iskusila nasilje u okviru porodice. Svetski podaci iz Amerike, Rusije, Egipta, Litvanije ili Južne Afrike govore slično. To dokazuje da je porodično nasilje nad ženama planetarna pojava, da ga nalazimo kod svih društava, bez obzira na rasu, bogatstvo ili veroispovest.

Skretanje pažnje na ovu pojavu počelo je sedamdesetih godina prošlog veka sa razvojem i jačanjem feminističkog pokreta.

Kako se zaštiti u situaciji izloženosti porodičnom nasilju?

20 - pozvati policiju

- obaviti lekarske pregledе u slučaju povreda

- prijaviti nasilje Centru za socijalni rad

za kraj dve poruke za devojke:

1. ljubomora nije uvek dokaz ljubavi
2. iza prvog šamara sigurno sledi drugi

Korać Snežana i Šrager Nada

e-mail redakcije: redakcija@zrint.edu.rs

Šta je protokol za zaštitu učenika od nasilja?

ĆUTANJE NIJE UVEK ZLATO!

Zaštita dece i učenika od nasilja u obrazovno-vaspitnim ustanovama jedan je od prioritetnih zadataka i obaveza svih zaposlenih.

Da bi mogle da ostvaruju svoje pedagoške ciljeve i zadatke i edukuju mlade, škole, domovi učenika i druge institucije koje se bave decom i mladima moraju pre svega **stvoriti bezbedno okruženje za sve**.

Jedan od dokumenata koji je Ministarstvo prosvete donelo sa ciljem prevencije nasilja je i

POSEBAN PROTOKOL ZA ZAŠTITU DECE I UČENIKA OD NASILJA, ZLOSTAVLJANJA I ZANEMARIVANJA.

Ovaj dokument propisuje obaveze ustanove, mere prevencije i načine reagovanja u situacijama učinjenog nasilja.

Poseban protokol tako predviđa i definiše:

- šta je nasilje, koji oblici nasilja postoje,
- da svaka **ustanova ima program zaštite od nasilja**,
- da svaka **ustanova ima Tim za zaštitu učenika od nasilja**(jedan od članova Tima obavezno je predstavnik domske zajednice učenika),
- da svaka ustanova ima jasno postavljena pravila ponašanja sa jasnom zabranom svih oblika diskriminacije i nasilja, kao i sankcija u slučaju učinjenog,
- da svaka ustanova ima propisane načine kako se nasilje prijavljuje, kako se vodi evidencija o prekršajima, kada se uključuju druge institucije u njegovo rešavanje.

Poštujуći propise naša ustanova donela je Program aktivnosti na prevenciji nasilja, formirala Tim za zaštitu učenika od nasilja(možete ga videti na oglasnoj tabli internata!), donela **Pravilnik o pravima,odgovornostima i obavezama učenika na smeštaju gde se jasno navodi da su svi oblici diskriminacije i nasilja zabranjeni i podležu izricanju vaspitno-disciplinskih mera.**

Nadamo se da će vam ove informacije koristiti ako se nađete u situaciji da budete svedok ili žrtva nasilja, ali i kao upozorenje da na vreme obuzdate svoju potrebu da nekog povredite.

ČLANOVI TIMA ZA ZAŠTITU UČENIKA OD NASILJA U DOMU SU:

1. Goran Petković, direktor
2. Radivoj Krža, šef vaspitne službe
3. Tomović Ljiljana, vaspitač
4. Providžalo Jovanka, vaspitač
5. Galetić Nemanja, predstavnik Domske zajednice
6. popović Milan, sekretar
7. Šrajer Nada, stručni saradnik

Želimo da naš Dom bude mesto na kom će se svi osećati bezbedno, zaštićeno i prihvaćeno. Na probleme u komunikaciji ćemo sigurno nailaziti, ali nasilje i neuvažavanje drugog, dokazano je, nisu put koji vodi rešenju.

ĆUTANJE NIJE UVEK ZLATO!

Šrajer Nada, psiholog

“Čoveče, ne ljuti se” za vežbu tolerancije

- kako smo obeležili Dan tolerancije -

Međunarodni Dan tolerancije, 16. novembar, u Domu smo ove godine obeležili na neobičan i originalan način. Domska zajednica učenika Doma organizovala je 16. i 17. novembra takmičenje učenika u poznatoj igri koju smo svi igrali u detinjstvu učeći se toleranciji, -Čoveče, ne ljuti se!

Odziv učenika bio je velik tako da je prostor biblioteke bio mali da primi sve zainteresovane.

Svi takmičari su ušli u igru sa mnogo žara, želje za pobedom, ali su pokazali i visok stepen tolerancije u porazu. Turnir je protekao u veseloj atmosferi, sa mnogo smeša, bez i jednog incidenta što i priliči Danu tolerancije.

Prijavljeno je 48 takmičara, ali što zbog učenja, projekcije filma “Parada” koji je pretio da nam pokvari planove oko takmičenja, kao i nastale gužve, broj učesnika pao je na 36.

Do super finala su stigli: Jelovac Stefan, Stepanov Danijela, Milinkov Milan, Moldovan Aleksandar, Rakić Marica, Špan Vladimir, Čanak Nikolina, Čipak Atila, Barna Boris i Marković Nikola.

Najbolji su na kraju bili Jelovac Stefan, Moldovan Aleksandar, Rakić Marica i Marković Nikola.

Sve takmičare očekuju diplome, a najbolje i omiljeni slatkiš -veelika čokolada!

Šrajer Nada, psiholog

Naša učenica u projektu zdravih stilova

Čuvari građanskih vrednosti

Prva radionica na temu "promovišemo zdrave stilove, toleranciju i nenasilje" u sklopu projekta "Budimo čuvari građanskih vrednosti" grupe "Proces", održana je u subotu, 19. novembra u Kulturnom centru Zrenjanin. Učenici se podstiču na razmišljanje i preduzimanje koraka za promociju bezbednih stilova, toleranciju i nenasilje.

Prvi deo radionice odnosio se na zdravlje mladih, na koji način se štiti, odnosno ugrožava. Teme koje smo

obradili u ovom delu radionice bile su: sport i rekreacija, alkohol i droge, seksualno i reproduktivno zdravlje i ishrana. Davali smo odgovore na pitanja gde mladi mogu o ovome da se informišu, davali smo pozitivne i negativne primere mladih koji (ne) upažnjavaju ovakva ponašanja.

Drugi deo radionice bio je posvećen različitosti mladih, a najupečatljivija je bila priča o etiketiranju, - zašto lepimo etikete?!

Intrerasantno je čuti tuđe mišljenje, razmeniti iskustva sa drugima i sve to uz međusobno poštovanje i uvažavanje.

Važno je naglasiti da su svi razgovori bili oslobođeni stereotipa i predrasuda.

Dok pišem ovaj tekst, čekam našu drugu radionicu koja će se održati 3. decembra. Nadam se da će biti uspešna kao i prethodna.

Marica Rakić

Ne ljuti se čoveče

Prvi put u našem internatu održan je turnir u igri "Čoveče ne ljuti se". Turnir je trajao 2 dana. Bilo je po 4 predstavnika iz svake vaspitne grupe. I ako se igra zove "čoveče ne ljuti se" i treba da podstakne toleranciju i druženje, bilo je nerviranja i ljutnje, razočarenja ali i smeša i radosti. Neko je imao sreće a neko ne, ali su svi prikazali fer igru. Naši takmičari dobijali su dvojke, petice, šestice, sve dok posle dugog takmičenja nismo došli do finala.

Finale, kao i svako finale, bilo je veoma napeto i neizvesno. Navijali smo i podržavali naše drugare. Najuspešniji i momak za koga se može reći da je imao najviše sreće je Jelovac Stefan. Drugo mesto osvojio je Moldovan Aleksandar. Na trećem mestu je jedna dama, Marica Rakić a na četvrtom Marković Nikola.

Nikolić Katarina

Utisci iz Sombora

Festival ljubavne poezije "Ivan Pangarić" u Somboru ni ove godine nije prošao bez našeg predstavnika. Hladnog i mrazovitog 25 novembra održano je završno veče festivala u prostorijama somborskog Doma učenika. U prijatnoj atmosferi, uz muzičku pratištu i po koju numeru, trinaest mladih pesnika, koje je žiri izdvojio između četrdeset sedam, koliko ih je ukupno učestvovalo, pročitalo je svoje stihove. Žiri koji su ove godine činili književnik David Kecman Dako i profesori Mirjana Žekić i Ljubinka Bošnjak, i tri učenice somborskog Doma: Nataša Ivanović, Dragana Čoso i Jovana Jovanović, proglašio je pobednike festivala. Organizatori su priredili zbirku pesama svih nagrađenih pesnika koji su pozvani na festival a predsednik žirija, pesnik Dako napravio je pesmu od stihova nagrađenih učenika.

Druženje učesnika festivala nastavilo se do ranih jutarnjih sati uz gitaru i harmoniku naših domaćina. Subotnje pre podne bilo je rezervisano za obilaženje znamenitosti Sombora. Obišli smo Preparandiju i izložbu poznatog slikara Save Stojkova. Nakon obilaženja radnji po gradu, naš boravak u Somboru približio se kraju.

Vratili smo se kući, u Zrenjanin, puni lepih utisaka i srećni što smo bili deo jednog tako lepog festivala.

Nevena Igić

U tom Somboru, i ove godine!

Članovi literarne sekcije su od prvih dana ove školske godine počeli sa pripremom pesama za Festival ljubavne poezije „Ivan Pangarić“, koji se treću godinu za redom održava u Somborskem domu učenika. Ovaj festival je posvećen Ivanu Pangariću vaspitaču, dugogodišnjem upravniku Doma učenika u Somboru i čoveku koji je ceo život pisao samo o ljubavi.

Ove godine pored pesama stanovnici Domova učenika Srbije mogli su slati i lirske zapise i poetsku prozu pisano isključivo o ljubavi. Naše pesnikinje Jelena Jakovljević, Nevena Igić, Ljiljana Vučenović, Jelena Zubac i Andrea David, poslale su po dve ljubavne pesme na festival. Kao finalistu Festivala domaćini su pozvali Nevenu Igić, čija je pesma „Da li si“ ušla u 24 najuži izbor od 13 pesama i kao takva objavljena je u Zborniku radova Festivala.

Nevena je u pratišti vaspitačica Ljiljane Tomović i Sladjane Rebić 25. i 26. novembra boravila u Somboru i prisustvovala svečanom proglašenju najlepših ljubavnih stihova. Kako je i prošle godine bila finalista ovo je veliki uspeh ne samo za nju već i za nas kao ustanovu u kojoj boravi drugu godinu. Na ovom festivalu postizali smo značajne uspehe i prošle i pretprošle godine. Na prvom Festivalu Jelena Jakovljević bila je druga, a Aneta Ferenci je bila među deset finalista. Prošle godine, na Drugom festivalu, Jelena Jakovljević je bila prva, a Nevena Igić je bila među deset najboljih.

Sa festivala nosimo uspehe i lepe uspomene, pa ćemo, nadamo se, i dogodine biti u Somboru.

Sladana Rebić

e-mail redakcije: redakcija@zrint.edu.rs

Da li si

Da li si u mojim snovima još uvek ti,
ti koji dolaziš i onda kada ne treba?

Da li si ti taj nemir u mojoj glavi,
taj što moje misli često plavi?

Da li si ti ta suza što mi iz oka teče,
taj mesečev nežni zrak svako veče?

Da li si ti taj zračak svetlosti u tami,
najbolji lek svakoj mojoj rani?

Da li si ti to sunce što se javi posle kiše,
da li si samo to ili nešto mnogo više?

Nevena Igić

MOŽDA

Možda još neko noćas na tebe misli.
Ma, sigurno su još u nekog unele nemir te
tvoje oči biserne,
pa sada razmišlja, srce mu treperi
i provodi noći duge, besane.

Možda još neko stihove piše
pune ljubavi, posvećene tebi,
pa tako sanjari, mašta i uzdiše.
Za tren sa tobom možda još neko dao
sve bi.

Možda si još za nekog najlepši na svetu.
Ime ti izgovara svuda, kao molitvu.
Možda još neko želi tvoj topli zagrljaj,
poljubac tvoj,
stisak tvojih ruku.

Možda još neko tvoj smeh doživljava
kao najlepšu muziku.
Možda ga leči, bodri i snaži.
Možda si još nekom, kao i meni,
od svih, baš ti najdraži.

Možda ja nisam jedina kojoj si sve.
Ima ih, ma ko zna koliko?!
Ali jedno sigurno znam
-kao ja te
ne voli niko.

Jelena Jakovljević

Radionica

ZA TOLERANCIJU I NENASILJE

Povodom dana tolerancije, koji je bio 16. novembra, u internatu je održana radionica na temu "Za toleranciju i nenasilje". Radionica je projekat Ujedinjenih nacija, a obuku za njenu primenu na seminaru u Beogradu prošli su između ostalih Natalija Martinov i Nemanja Galetić i dobili sertifikat vršnjačkih edukatora.

Stečeno znanje proverili smo u praksi i svojim internaćanima 15. novembra organizovali radionicu. Učestvovalo je 16 učenika, koji su odgovarali na pitanja, igrali se i pomogli nam da uspešno obavimo zadatak.

Nakon što smo utvrdili gradivo Nemanja i ja smo održali radionicu i u Medicinskoj školi. Delili smo balone, rasporede časova, ankete.

Ovim aktivnostima pokušali smo da svojim vršnjacima što više približe temu tolerancije i ideju nenasilnog rešavanja sukoba koja nam je sve više potrebna.

Natalija Martinov

Oda mom junaku

Jedanput,
te svetle oči videh
i ludo se, nepovratno
zaljubih.

Ostadoh bez daha.
Poćutah. Ustuknuh.
Bejah potpuno očarana.

“Predivnih li
zelenih očiju
i oblih, crvenih usana”,
pomislih.

Velika snaga i veličanstvena krasota
leže u njemu,
prepun je
elana, života!

Pa opet,
ranjiv i nežan je
kao prvi
posle zime cvet.

Volim ga
neizmerno.
Želim da ga
ljuljuškam neprestano;

da se gubim
u dubini njegovih očiju
i da pobegnemo
daleko od svih;

da ga nežno milujem po kosi,
da zajedno uživamo
u jutarnjoj rosi.

Andrea David

Neuzvraćena ljubav

Kako samo boli ta neuzvraćena ljubav
od tvog srca odbačena.
Kako samo odbijanje peče
kao sablja srce da mi seče.

Nikada više neću tu reč reći
ali ču je još za tebe osećati.
Guše me besane noći duge,
davim se u moru tuge.

Ne sijaju više moje oči,
usahnuo mi je sjaj od nemoći.
Želčim da pobegnem, da se ne vratim,
od sada ču bez tebe samo da patim.

Ne želim, ali živim u samoći
i znam, sa drugim ja neću moći.
Umirem polako, duša mi se gubi
dok tvoje srce drugo srce ljubi.

Jelena Zubac

Lako je voleti

Učini me srećnom, uhvati za ruku,
odvedi daleko, ukloni mi muku.

Pričaj mi tiho, mazi me po kosi,
neka me sada tvoj pogled nosi.

Poletimo daleko, u oblake čak,
zajedno smo srečni, to je dobar znak.

Preživesmo mnogo, sada i to znamo,
da ljubavi puno jedno drugom damo.

Ljiljana Vučenović

LEPI, ZDRAVI I ZELENI

Počeli smo sa radom oktobra 2011 god. Naša družina mladih ekologa, koja ove godine broji više od 20 članova, sa elanom je krenula u ovu školsku godinu. Umesto iskusnih četvrtaka, pridružile su nam se nove radne snage nasmejanih prvaka, ornih za rad.

Naši novi članovi treba da shvate, a stari već odavno znaju, da dok živimo u internatu imamo svu pažnju i brigu, ali i mi tu pažnju i brigu moramo, na adekvatan način da vratimo.

Moramo čuvati imovinu, poštovati kućni red i vaspitače. Moramo čuvati internat i njegovu okolinu.

Cveće, kao i mi, živi svoj život u internatu. Mi dođemo i prođemo a cveću je to stalni dom, ono dočekuje i ispraća mnoge generacije. Cveće traži da ga zalivamo i hranimo, ne prija mu kada ga ranjavamo kidajući mu listove ili kada ga čupamo iz korena jer smo ljeni ko zna zbog čega. Mi, ekolozi volimo biljke i sa ljubavlju se brinemo o njima, ali nam je potrebna i vaša pomoć da di biljke rasle srećne i zelene.

Želimo da ove godine obeležimo bitne ekološke datume:

- 5. 12. Međunarodni dan volontera.
- 22. 3. Svetski dan voda
- 22. 4. Dan planete Zemlje
- 6. 5. Dan ekologa Srbije
- 7. 5. Svetski dan zdravlja.
- 10. 5. Dan ptica i drveća
- 15. 5. Međunarodni dan akcije za klimu.
- 24. 5. Evropski dan parkova
- 5. 6. Dan zaštite životne sredine.

Verujem da niste ni znali da svi ovi datumi postoje! To što su dobili svoj dan znači da ljudi u čitavom svetu uviđaju značaj zajedničke akcije za očuvanje prirodnog okruženja i zdrave životne sredine, ne samo zbog nas nego zbog generacija koje dolaze. Znam da neki od vas sada misle "ah, zar ja u ovim godinama da mislim o unučićima..." Pa ne morate, ali bar nemojte da škodite! Pustite biljke da žive, bacajte smeće tamo gde mu je mesto i to je dovoljno za početak. Možda neko od vas misli, "pa kako ču ja sam da spasavam prirodu i planetu?" Odgovor je da nikada nisi sam! Nas u domu ima blizu 300, ako se svi pridržavamo samo gorepomenutih pravila, već smo učinili veliku stvar.

Sve ljubitelje lepog okruženja, prirode i aktivnosti na njihovom očuvanju i unapređenju pozivam da nam se pridruže. Planiramo da nabavimo nove žardinjere i još cveća, da obojimo neke zidove i da pravimo ekološke postere.

U ime ekološke sekcijske Marina Zupčić

EKOLOŠKE PORUKE

1. Ne očekuj od prirode više nego što si joj dao.
2. Zaštiti planetu ovu, drugu nemamo.
3. Brini o vazduhu pre nego što ga ugledaš.
4. Koristi izvor tako da vodu možeš pitи i na rečnom ušću.
5. Znaj da Zemlja daruje samo kad um caruje.
6. Seti se da je život drveta zalog za drvo života.
7. Ne dozvoli da ptice selice sutra odustanu od povratka na jug.
8. Uračunaj cenu očuvanja prirode u cenu svakog proizvoda.
9. Ne traži rupu u zakonima prirode.
10. Misli više o otpadu, da ne završimo na njemu.
11. Gradeći ne otimaj, već deli sa prirodom.
12. Čuvaj životnu sredinu da bismo izbegli kraj.

K.B.

e-mail redakcije: redakcija@zrint.edu.rs

BOGATIJI ZA 1000 NASLOVA

Gosti doma 23. novembra, bili su predstavnici Per Su marketa. Povodom Međunarodnog dan humanosti "PerSu" marketi organizovali su akciju "Knjiga na poklon" čiji je cilj bio da se u periodu od 1. do 22. novembra sakupi što više knjiga. Knjige prikupljene u ovoj akciji poklonjene su našoj ustanovi.

Nekoliko reči o ovoj humanitarnoj akciji rekla je Jelena Odžić, saradnica za marketing za odnose sa javnošću i tom prilikom se zahvalila svim potrošačima i zaposlenima na uspešno sprovedenoj akciji tokom koje je prikupljeno oko 1200 različitih naslova, čime će se biblioteka Doma znatno obogatiti. Gospođa Odžić je izrazila i nadu da će ovakvih akcija biti još više.

U Dom su stigli zanimljivi naslovi učeničke lektire, ali i knjige koje mogu sjajno poslužiti za kvalitetno provođenje

slobodnog vremena, od dela Andrića, Čopića, Čehova do knjige o Rokiju Balboi, Bufalo Bilu ili Kraljici Teodori. Za svakog po nešto.

Na poklonu se zahvalio direktor ustanove Petković Goran, a aktivni učesnici ovog događaja bili su Kačavenda Predrag, Magda Darko, Petrović-Vasiljević Nikola, Dotlić Marijana i Milinkov Milan.

Ceo događaj ispratila je televizija Santos.

Pozivamo internačane da među pristiglim knjigama potraže nešto zanimljivo za sebe.

Paščan Sonjaa

tribina: Trgovina ljudima

LJUDI KAO ROBA

Trgovina ljudima je jedna od najvećih i najprofitabilnijih globalnih kriminalnih aktivnosti, zajedno sa trgovinom narkoticima, oružjem i pranjem novca. Više od pola miliona ljudi, uglavnom žena i dece svake godine postaju žrtve trgovine ljudima.

U Evropi, devojkama i mladim ženama preti posebna opasnost od kriminalaca koji im obećavaju dobre poslove ili studiranja, a koji ih zatim prisiljavaju da budu prostitutke. Srbija je danas prepoznata kao zemlja porekla, tranzita i destinacije žrtava trgovine ljudima. ASTRA je lokalna, nevladina

organizacija posvećena borbi protiv trgovine ljudima. Organizacija je osnovana 2000.god. i prva je koja je ukazala na problem trgovine ljudima u Srbiji.

Prema procenama Ujedinjenih nacija u svetu se svake godine trguje sa 2 do 4 miliona ljudi. Žene čine 80% žrtava trgovine ljudima preko međunarodnih granica, a čak 70% tih žena i devojaka prodaje se radi seksualnog izrabljivanja.. Muškarci su u opasnosti da budu prodani radi obavljanja nekvalifikovanog, najčešće teškog fizičkog rada.

Evropski dan protiv trgovine

ljudima je 18. oktobar. Povodom tog dana kod nas u domu, 26. oktobra održano je predavanje na ovu temu. Predavanje su održali predstavnici zrenjaninskog edukativnog centra i predstavnici policijske uprave. Predavanje je zainteresovalo veliki broj učenika.

A vi, koji ovo čitate, pokušajte da shvatite ozbiljno, zato što se trgovina ljudima ne dešava samo negde, tamo nekom, već u svakoj sredini i taj neko možete biti Vi ili Vama bliska osoba.

Kristina Brezičanin

Horoskop

Ovan

Bik

Blizanci

Rak

Devica

Vaga

Škorpija

Strelac

Jarac

Vodoljja

Ribe

Ovnove očekuje predivan zimski period. Uživajte na raspstu, nakon odlično odradenog prvog polugodišta. Putovaćete negde na zimovanje sa društвom. U ljubavi ћe vam "cvetati ruže". U koliko ste sami naći ćete srodnu dušu. Ako imate partnera uživate sa njim/njom u zimskim čarolijama.

Ovo polugodište je bilo preteško za vas, ali ste se izvukli (trećom!). Sada možete da uživate u odmoru.

Što se tiče ljubavi, na raspstu vas očekuje mnogo zanimljivih susreta i flertova, a na vama je da odlučite da li će ista od toga prerasti u pravu ljubavnu romansu. Moguće je kraći put na planinu sa društвom.

Konačno, raspust je blizu i uskoro ćete biti oslobođeni svih obaveza koje vam nisu davale mira prethodnih nekoliko meseci. Buran period je pred vama. Biće puno avantura i dogodovština koje će obeležiti vaš život. Uživajte u tome i potpuno se posvetite prijateljima. Možda sretnete i neku zanimljivu osobu koja vas može potpuno fascinirati.

Mirne rake očekuje upravo takav period. Sve vreme ovog sveta koje posedujete, na raspstu ćete posvetiti себи i svojim potrebama. Nemojte biti toliko sebični. Izadite malo sa prijateljima, možda se sjajno provedete. Nikad se ne zna šta vas čeka tamo negde. Možda neka nova ljubav? Ili neko dragоцен poznanstvo.

Vama će ova zima biti nezaboravna! Druženja, flertovi, razne avanture - samo su delić onoga što je pred vama. Bićete puni energije i vaši prijatelji naće moći da isprate vaš tempo. Pokušajte da malo energije usmerite na nešto kreativno - pišite ili se bavite istraživačkim radom, nemojte samo izlaziti i zabavljati se, to nije baš uvek dobro!

Radujete se proleću i lepom vremenu. Čim sunce grane započeće veliko spremanje kuće, a i srca. Nema mesta za ljubavne jade! U školi će sve ići svojim tokom, baš kao i do sada - jer ste vredni, puno učite, pa samim tim i nema problema. S društвom ćete provesti vesele i nezaboravne trenutke.

Očekuje vas mnogo uspeha na Domijadi, možda ćete sklopiti i neka tajna prijateljstva. Manje posećujte fejsbuk. Umesto njega uživajte u čarima stvarnog života.

Neće vam baš sve teći glatko u narednom periodu. S mukom završavate prvo polugodište. Na raspstu se nećete potpuno opustiti. Bićete okupitani poslom, što kod kuće, što van nje (sve da biste zaradili džeparac!). Pokušajte da nadete bar malo slobodnog vremena za prijatelje ili partnera inače mogu pomisliti da ste ih zapostavili.

Vama će kraj polugodišta biti prilično veselo i bezbrižan jer ste sve svoje obaveze ispunili na vreme. Prijatelji će vas svakog dana, tokom raspusta, pozivati u razne avanture. Toplo vam preporučujem da to iskoristite, jer ste vredno radili u prethodnih nekoliko meseci i zaslужili ste da malo odahnete i da se ludo provedete.

U ljubavi su moguće pozitivne promene (više od toga vam neću otkriti)

Radujete se raspstu i tom predivnom osećaju slobode. Uživate u čarima zime. Svakog dana ćete se sankati sa najboljim prijateljima i uživati. Noću vas očekuju lude žutke koje bi bilo šteta propustiti.

Osoba u znaku jarca ili bika će se ozbiljno zainteresovati za vas. Poklonite joj bar malo pažnje - sigurno se nećete pokajati zbog toga!

sledećem pougodiju situacija će biti povoljnija. Prijatelji su uvek tu za vas, izadite sa njima. Opustite se. To će vam prijati. U koliko imate partnera/partnerku, posvetite mu/joj malo više vremena. Ako ste sami, vrlo lako se može desiti da pronađete srodnu dušu.

Prvo polugodište završili ste sa zadovoljavajućim uspehom i konačno ćete se opustiti na raspstu. Uživajte, ali namojte biti ni previše lenji jer ste, povremeno, skloni gojenju. S toga se latite kućnih poslova. Prilikom izlazaka manje konzumirajte alkohol jer on posebno šteti vašem zdravlju.

Na ljubavnom planu moguća su iznenadenja i čuda koja niste očekivali. Uživajte u tome!

Vama je u školi bilo prilično teško proteklih meseci, pogotovo ako ste maturant! Srećom po vas izvući ćete se iz neprijatnosti i spokojno dočekati zaslужeni odmor. Na raspstu maksimalno uživajte, ludirajte se sa prijateljima. Odmorite se i napunite baterije za sledeće polugodište jer je ono jako bitno.

U ljubavi vas očekuju poboljšanja.

Prvo polugodište se bliži kraju,
te svi znaju
da je vreme za nove
novine, In,
a samim tim
i za novi horoskop
budućnosti teleskop.

**Kao i mnogo puta do sad, zavise sam
u zvezde i prenosim vam njihove bojne
poruke. Sve vas očekuju promene i ne
bojte se da se uživate u košarci njima jer
one su sastavni deo života.**

Vaš astrolog Andrea David

Naj, Naj!!!

Marijana Vujin se prva uselila u dom
Peron Reka i Jevremov Kristina uzele knjige iz biblioteke
01.09.2011g
Nikolić Katarina izgubila domsku legitimaciju 06.09.2011g
Najdužu kosu u internatu ima Đuriš Marta
Završavaju se nja, naj, naj novije sobe u internatu. Gradile su se
celo leto i sad, samo što nisu spremne da prime prve đake. Dok
ne dođu pravi stanari mi uživamo i u njihovoj tišini učimo!

NOVO NOVO NOVO

Zanimljivosti iz sveta muzike

* Vesele trube, tromboni, klarineti, bubenjevi... Duvački orkestar Muzičke škole spremi se za turneu po Mađarskoj, Italiji, Turskoj i Srbiji. U tom orkestru je naš Milinkov Milan, inače učenik drugog razreda muzičke škole.

* Razdragani, raspevani glasovi iz hora srednje Muzičke škole vredno rade i pripremaju se za tekmičenje koje ih očekuje krajem aprila, početkom maja u Bratislavi, prestonici Slovačke. Učenici koji pevaju u horu, lako su prepoznatljivi po šarenim majicama sa natpisom "youth choir of the music school Josif Marinković Zrenjanin Serbia" a možete na njih naleteti na internatskim hodnicima

* Anja Račić (I razred) i Ivana Popović (II razred) učestvovaće tokom marta i aprila na XII takmičenju umetničke tambure u Novom Sadu i na Republičkom takmičenju muzičkih i baletskih škola Srbije u Beogradu.

* Mladi sopran Ivana Popović (učenica I razreda) i bariton Predrag Kačavenda (učenik III razreda) spremaju se za II takmičenje solo pevača "Mita Topalović" koje će se održati 4 i 5 decembra u Pančevu, i za međunarodno takmičenje solo pevača "Bruno Šipka" u Herceg Novom u Crnoj Gori koje će se održati krajem februara.

* Milošević Anica (IV razred) i Latinović David (II razred) spremaju se za XIII takmičenje mladih pijanista, čiji će biti domaćini krajem februara.

* Alen Petraš (učenik IV razreda) priprema se za pokrainsko i republičko takmičenje, kao i za festival "Gitare art".

Pozivamo sve čitaoce In-a da krajem decembra podrže učenike muzičke škole na novogodišnjem koncertu! Vreme i mesto koncerta biće objavljeno na oglasnoj tabli internata.

Iz knjige dežurnog vaspitača

31.08. 2011 - useljavanje učenika u dom

09.09.2011 - Kalanjoš Đura izgubio sva dokumenta i domsku karticu. Našao!

12.09.2011 - Miodrag D. sedeо na prozoru, hladio noge! 14.09.2011 - Č. Urošu i B. Milošu treba ponovo objasniti zašto ne može da se gleda TV posle 22h. Moja objašnjenja im nisu dovoljna.

18.09.2011 - M. Aleksandar bio u TV sali od 22 - 23:30h. treba videti svesku iz koje je učio!

19.09.2011 - J. Aleksandar peva u sobi u 00:10h!

25.09.2011 - U 22:40h. N. Teodora udarala pernicom J. Aleksandra zato što je provocirao za nekog dečka.

26.09.2011 - Marko Mihaela iz ekonomskе škole prešla u medicinsku školu, opšti smer I1, kod Olje!

27.09.2011 - Iovanov Branislav sutra u 7:30h. da bude spreman (doručkuje, poneše svu zdravstvenu dokumentaciju) i bude u Hitnoj u 7:45h. zbog hirurške intervencije na Zubima.

28.09.2011 - Vaspitačica Jovanka vodila Ivanov Branislava u Hitnu, izvadili mu Zub!

29.09.2011 - U sobi 23 ispod pisaćeg stola naslagane plastične kutije sa hranom.

30.09.2011 - Martinov Natalija ide sutra u 7:15 u Beograd, sa školom, na seminar UNICEF-a i dolazi u nedelju popodne.
- Dragana Rudan i Sofija Ivković vratile se sa utakmice iz Niša u 00:30h. Podeljeni su im lanč paketi.

02.10.2011 - Nema ključa od ulaza u trpezaru!

05.10.2011 - U 00:20h. J. Aleksandar, u pratinji drugova iz sobe 47 pevao rođendansku pesmu.

06.10.2011 - R. Kristina se javila oko ponoći sa žalbom da ima nesanicu zbog Zubobolje. U pratinji dve cimerke otišla je do Hitne.
Dobila je lekove, sutra treba da se javi Zubaru. Ujutru dolazi na doručak u pidžami!

18.10.2011 - Marko Mihaela ima temperaturu. Takač Miroslava ima produžen izlaz.

20.10.2011 - P. Edina dobila alergijsku reakciju nakon što je pojela kivi.

21.10.2011 - Oko 16h. nepoznato lice, sa psom ušlo u trpezariju, tražeći hranu.

24.10.2011 - telefonom nam je javljeno da su dokumenta i novčanik Palinkaš Edvine u kafiću "NŠEŠN" lično treba da ih preuzme.

25.10.2011 - Posle 23h. M. Jelena više puta izlazila iz svoje sobe i šetala se, nakon moje opomene otišla u svoju sobu, a zatim u 00:30h sa sveskom u ruci otišla u TV salu navodno da uči, a nije učila, već je došla radi druženja.

27.10.2011 - Budimir Dajana izlazi iz bolnice, po nju ide medicinska sestra.

03.11.2011 - Evidentičar IX grupe (R. Snežana) kaže da će brojno stanje za vikend uzeti ujutro pre škole!?

04.11.2011 - Nikola i Biljana leže na krevetu, sami u sobi!

05.11.2011 - Klindo Mile preskakao zid da bi ušao u unutrašnje dvorište, da bi uzeo nešto što mu je ispalo kroz prozor.

06.11.2011 - O. Stefan došao od kuće u 3:30h.!!!

10.11.2011 - Nema ključa od učionice II sprat.

15.11.2011 E. M. je pokušala da uvede neprijavljenе drugove u dom.

16.11.2011 - V. Milan u 23h. u sobi X-3 sa Đurdicom gleda film na lap-topu.

17.11.2011 - U 1:20h u sobi 47 upaljeno svetlo, momci nisu u krevetima. V. Ognjen uči svako veče u sobi do kasno, K. Petarinače dolazi kasno sa treninga, a J. Aleksandar i ako se oseća bolesnim, nije u krevetu!

21.11.2011 - Dragišić Nikola večeras ide na slavu kod druge (odobrila majka).

22.11.2011 - U 23:45 H. Janko u s. 7. Kaže da je došao da traži svoju pidžamu koju mu je V. Andrejka sakrila. Na moju opomenu da mu vrati pidžamu prvo je tvredila da nije kod nje, posle mu je vratila.

23.11.2011 Janković Dragana otišla na pripreme (za atletsko takmičenje). Neće biti u internatu 10 dana.

24.11.2011 - Devojke iz sobe 11 uzele ključ od zajedničkog kupatila pa devojke iz sobe 12 imaju problema kada trebaju da ga koriste!

28.11.2011 - Oko 22:30 Klindo Mile kroz prozor sobe 49, gađao devojke čvarcima!

29.11.2011 - U 23h. K. Nikola odvrnuo poklopac utičnice za struju, u nameri da bude majstor. Zatim je izvijačem napravio kratki spoj zbog čega je sklopka isključila struju na tom krilu. Potom je sam otišao do prmana za struju i uključio sklopku, sve tvrdeći da on to zna jer je u elektrotehničkoj školi.

03.12.2011 - Kući otišla Mak Gordana ... - predomislila se!

05.12.2011 - Šulja Zlatko ne može da spava na svom krevetu jer ispadaju letve iz gornjeg kreveta. Problem ima i momak koji spava iznad.

07.12.2011 - S. Srđan, V. Sonja i A. Aneta u 23:20 sede u novoj sobi na II spratu i igraju karte.

08.12.2011 Janković Dragana u 5:30h. otišla na evropsko prvenstvo u Sloveniju. Atletsko takmičenje, trčanje na 400m u konkurenciji su 93 devojke.